

Kancelaria Domański Zakrzewski
Palinka sp. k.



Katarzyna Kuźma
Partner



Daniel Chojnacki
Counsel



Karolina Szymczak
Associate



Przemysław Zdrajkowski
Associate

W państwa ręce oddajemy trzecią część komentarza do ustawy z 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (pierwsza część komentarza ukazała się 28 listopada 2012 r., zaś druga 19 grudnia 2012 r. w dodatku Samorząd i Administracja). W tej części komentujemy przepisy od art. 7 do art. 9m włącznie. Przedmiotem naszych rozważań są więc wymagania formalne związane z prowadzeniem działalności w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi, w tym zasady wpisu do rejestru działalności regulowanej oraz przesłanki wykreślenia z tego rejestru. Ponadto w tej części komentarza odnosimy się do warunków udzielania zezwoleń na opróż-

nianie zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych oraz próbujemy odpowiedzieć na pytanie o prawne konsekwencje rezygnacji przez ustawodawcę z dotychczasowej instytucji zezwolenia na odbieranie odpadów komunalnych. Komentarz obejmuje stan prawny na 28 stycznia 2013 r. Tym samym uwzględnia m.in. zmiany wynikające z wejścia w życie, 23 stycznia 2013 r. nowej ustawy o odpadach z 14 grudnia 2012 r. (Dz.U. z 2013 r., poz. 21). Komentarz uwzględnia także opublikowane w ostatnich dniach rozporządzenie ministra środowiska z 11 stycznia 2013 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości (Dz.U. z 2013 r., poz. 122).

TYDZIEŃ Z KOMENTARZAMI
– BAZA PUBLIKACJI

Dotychczas omówiliśmy:

- ustawę z 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.
- Przeoczyłeś tygodnik? Znajdziesz go w dotychczasowych wydaniach DGP na www.edgp.gazetaprawna.pl

Kolejną, III część komentarza opublikujemy w środę 27 lutego 2013 r.

Ustawa z 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (cz. 3)

t.j. Dz.U z 2012 r., poz. 391

Akty prawne, skróty, stosowane w ustawie pojęcia i przypisy publikujemy na str. C11

Art. 7 [Zezwolenia na opróżnianie zbiorników bezodpływowych]

ust. 1. Na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie:

- 1) (uchylony),
 - 2) opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych,
 - 3) ochrony przed bezdomnymi zwierzętami,
 - 4) prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt, a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części
- wymagane jest uzyskanie zezwolenia.

komentarz

- W odróżnieniu od stanu prawnego obowiązującego do 31 grudnia 2011 r. ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (u.c.p.g.) w brzmieniu wynikającym z ustawy nowelizującej nie przewiduje konieczności uzyskania zezwolenia na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Konsekwencją nowego podejścia ustawodawcy do wymogów formalnych związanych z prowadzeniem działalności polegającej na odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości było uchylenie pkt 1 ust. 1 art. 7 u.c.p.g. Obowiązek ten został zastąpiony obowiązkiem uzyskania wpisu do rejestru działalności regulowanej. W myśl przepisu przejściowego zawartego w art. 14 ust. 1 ustawy nowelizującej „przedsiębiorcy odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, którzy w dniu wejścia w życie ustawy posiadają zezwolenie na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, mogą wykonywać działalność w zakre-

sie odbierania i zagospodarowania odpadów komunalnych bez wpisu do rejestru działalności regulowanej (...) w okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy”. Data, o której mowa w tym przepisie, jest 31 grudnia 2012 r. Jednocześnie przepisy ustawy nowelizującej, jak również u.c.p.g. w brzmieniu wynikającym z ustawy nowelizującej nie rozstrzygają w jakikolwiek sposób dalszego losu zezwoleń na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości wydanych na podstawie dotychczasowych przepisów u.c.p.g.

- W piśmiennictwie prawniczym sformułowana została koncepcja, zgodnie z którą, poczynając od 1 stycznia 2013 r., zezwolenia na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, których okres obowiązywania do tej daty nie upłyne, stają się bezprzedmiotowe, a stwierdzenie wygaśnięcia takich decyzji leży w interesie społecznym¹. Czy jednak rzeczywiście takie zezwolenia stają się bezprzedmiotowe z upływem 31 grudnia 2012 r.?
- W orzecznictwie wskazuje się, że „bezpiermiotowość decyzji może być spowodowana zmianą stanu prawnego. Dotyczy to jednak tylko takich przypadków, gdy znowelizowane przepisy przewidują taki skutek”². Odnosząc powyższą tezę do komentowanego przepisu, należy stwierdzić, że ustawa nowelizująca nie przewiduje wprost skutku wygaśnięcia zezwoleń na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z upływem 31 grudnia 2012 r. W świetle przywołanego orzecznictwa nie byłoby zatem dopuszczalne uznanie, że zezwolenia te stały się bezprzedmiotowe tylko z uwagi na zmianę stanu prawnego.
- Warto podkreślić, że „przepis art. 162 par. 1 pkt 1 k.p.a. z natury rzeczy dotyczy takich decyzji, które albo nie zostały

jeszcze wykonane i na skutek określonych zdarzeń faktycznych ich wykonanie stało się bezprzedmiotowe, albo decyzji, które są w trakcie wykonania lub wykonane w części, ale dalsze wykonywanie może być uznane za bezprzedmiotowe. Decyzja administracyjna wiąże bowiem rebus sic stantibus, co powoduje, że kiedyś powstana nowe przesłanki faktyczne, które czynią poprzednią decyzję nieodpowiadającą rzeczywistości, przestaje istnieć stosunek prawny w postaci skonkretyzowanej w tej decyzji i sama decyzja staje się bezprzedmiotowa wraz ze zmianą tych okoliczności, na których uregulowanie była skierowana”³. Mając na uwadze przywołany wyrok, należy zatem zastanowić się, czy w związku z wejściem w życie ustawy nowelizującej powstały nowe przesłanki faktyczne, które czynią dotychczasowe zezwolenia nieodpowiadającymi rzeczywistości. O ile z zagadnieniem bezprzedmiotowości będziemy mieli do czynienia w odniesieniu do sposobu regulacji świadczenia przez przedsiębiorców usług odbioru odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości (wpis do rejestru w miejsce zezwolenia), o tyle należy zwrócić uwagę, że zezwolenia na odbiór odpadów komunalnych mogły wskazywać konkretne miejsca odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, do których przedsiębiorca był zobowiązany i jednocześnie uprawniony przewozić odebrane odpady komunalne (art. 9 ust. 1a pkt 5 u.c.p.g. sprzed wejścia w życie ustawy nowelizującej). O ile końcowa data obowiązywania zezwolenia przypada na dzień po 1 stycznia 2013 r. i jednocześnie określone w zezwoleniu miejsca odzysku lub unieszkodliwiania odpadów nie stanowią RIPOK (regionalnej instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych) w rozumieniu u.c.p.g. w aktualnym brzmieniu, można

argumentować, iż w takim przypadku nie mamy do czynienia z przesłankami faktycznymi, które czynią zezwolenie bezprzedmiotowym.

- W doktrynie wskazuje się, „(...) że bezprzedmiotowość można rozpatrywać zarówno w aspekcie przedmiotowym, jak i podmiotowym. W pierwszym przypadku decyzja będzie bezprzedmiotowa wtedy, gdy przestanie istnieć przedmiot rozstrzygnięcia, którym są prawa i obowiązki stron. Natomiast w drugim – wystąpi w sytuacji, gdy podmiot, którego decyzja dotyczyła, utracił wymagane kwalifikacje, lub gdy przestał istnieć”⁴. Można zatem argumentować, że przedmiot rozstrzygnięcia zezwolenia na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości dotyczy także wskazanych w tym zezwoleniu miejsc odzysku i unieszkodliwiania i przestaje istnieć dopiero wtedy, gdy miejsca odzysku lub unieszkodliwiania wskazane w tym zezwoleniu będą jednocześnie stanowiły RIPOK.
- W związku z powyższym uważamy, że w stosunku do części zezwoleń na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości (brak tożsamości instalacji odzysku i unieszkodliwiania określonych w zezwoleniu z RIPOK określonym w wojewódzkim planie gospodarki odpadami) co najmniej dyskusyjna jest dopuszczalność stwierdzenia wygaśnięcia tych zezwoleń po 1 stycznia 2013 r. Po pierwsze, zmiana stanu prawnego nie uzasadnia stwierdzenia wygaśnięcia, o ile nie jest to wyraźnie przewidziane w tych przepisach, a ustawa nowelizująca takiego przepisu nie przewiduje. Po drugie zaś, w przypadku zezwoleń, które wskazują miejsca odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, które obecnie nie mają statusu RIPOK, nie możemy mówić

KOMENTARZE

o braku przedmiotu rozstrzygnięcia. Powyższe wątpliwości dotyczą wyłącznie okresu, na jaki wydane zostały poszczególne zezwolenia.

- Likwidacja zezwoleń może powodować, iż przedsiębiorcy, którzy dotychczas mogli przekazywać odpady do wskazanych w zezwoleniu miejsc odzysku lub unieszkodliwiania, w wielu przypadkach utracą to uprawnienie (tj. w przypadku gdy wskazane dotychczas instalacje nie posiadają obecnie statusu RIPOK). Powyższe zagadnienie będzie tym bardziej problematyczne, jeżeli gmina zdecyduje się na podjęcie uchwały, o której mowa w art. 6c ust. 2 u.c.p.g., i obejmie systemem gospodarowania odpadami nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady.
- W naszej opinii nie można zatem kluczyć, iż w przypadku stwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, którego data obowiązywania przypadałaby po 1 stycznia 2013 r. i jednocześnie które wskazywałoby miejsca odzysku lub unieszkodliwiania odpadów inne niż RIPOK, mógłby zostać sformułowany zarzut naruszenia konstytucyjnej zasady ochrony praw słusznie nabytych, a wynikających z wydanego na czas określony zezwolenia na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości⁵. Kwestię dotyczącą ochrony praw nabytych zauważyło także Ministerstwo Środowiska, które powołując się na powyższą zasadę konstytucyjną, potwierdziło dopuszczalność kierowania zmieszanych odpadów komunalnych, odpadów zielonych i pozostałości po sortowaniu odpadów komunalnych przeznaczonych do składowania przez przedsiębiorców posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości do instalacji wskazanych w tych zezwoleniach, jednak nie dłużej niż do 31 grudnia 2012 r.⁶. To ostatnie zastrzeżenie zawarte w interpretacji Ministerstwa Środowiska wydaje się jednak, w świetle zasady ochrony praw nabytych, co najmniej dyskusyjne.
- Komentowany przepis pozostawia wymóg uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych. Wymóg ten dotyczy przedsiębiorców. Definicja tego terminu została zamieszczona w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, zgodnie z którym „przedsiębiorcą (...) jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. (...) Za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej”. Z powyższego wynika, że podmioty inne niż przedsiębiorcy nie zostały obciążone wymogiem uzyskania zezwolenia (np. gminne jednostki organizacyjne – porównaj uwagi poczynione do ust. 5 art. 7 u.c.p.g.).
- Prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych obejmuje także transport ścieków. Na prowadzenie działalności w zakresie transportu nieczystości ciekłych, niezależnie od zezwolenia wymaganego na podstawie przepisów u.c.p.g., konieczne jest uzyskanie zaświadczenia na podstawie art. 33 ust. 1 w związku z art. 2 ust. 2 pkt 2 ustawy o transporcie drogowym⁷.

ust. 2. (uchylony)

ust. 3. (pominięty)

ust. 3a. Rada gminy określi, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględniając opis wyposażenia technicznego niezbędnego do realizacji zadań.

komentarz

- Znaczenie powyższej regulacji należy odczytywać w kontekście ust. 7 art. 7 u.c.p.g. Zgodnie z tym przepisem „minister właściwy do spraw środowiska (...) określi (...) szczegółowy sposób określania wymagań, o których mowa w ust. 3a”. Powyższe upoważnienie ustawowe, co zresztą zostało zauważone w doktrynie, nie jest sformułowane w sposób najszczęśliwszy⁸. Niemniej jednak w naszej opinii przepisy rozporządzenia wydane na podstawie powyższej delegacji należy odczytywać w ten sposób, że rada gminy może określić wymagania dla przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, ale w granicach określonych rozporządzeniem ministra środowiska z 14 marca 2012 r. w sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych (Dz.U. z 2012 r., poz. 299). W myśl par. 1 rozporządzenia „wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych dotyczące: 1) opisu wyposażenia technicznego zawierającego wymagania odnośnie do: a) pojazdów asenizacyjnych przeznaczonych do świadczenia usług, b) bazy transportowej, 2) zabiegów sanitarnych i porządkowych związanych ze świadczonymi usługami, 3) miejsc przekazywania nieczystości ciekłych – określa w sposób precyzyjny, zrozumiały, niedyskryminujący, nieograniczający konkurencji oraz nieutrudniający dostępu do rynku przedsiębiorców świadczących usługi w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych oraz zapewniający należytą ochronę zdrowia i życia ludzi oraz środowiska”. ■ Mając na uwadze powyższe, należy uznać, iż przytoczony powyżej przepis rozporządzenia z 14 marca 2012 r. w sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, zawiera zamknięty katalog zagadnień, jakie powinny znaleźć się w uchwale podejmowanej przez radę gminy.
- Oznacza to, że rada gminy może wskazać opis wyposażenia technicznego pojazdów asenizacyjnych w zakresie, w jakim nie precyzuje tego rozporządzenie ministra infrastruktury z 12 listopada 2002 r. w sprawie wymagań dla pojazdów asenizacyjnych (Dz.U. z 2002 r. nr 193, poz. 1617) oraz opis wyposażenia bazy transportowej. Skoro więc rozporządzenie ministra infrastruktury z 12 listopada 2002 r. w sprawie wymagań dla pojazdów asenizacyjnych określa listę niezbędnych wyposażenia pojazdu asenizacyjnego, to należy uznać, iż opis wyposażenia technicznego zawarty w uchwale rady gminy powinien np. doprecyzowywać parametry techniczne tych urządzeń. W zakresie opisu wyposażenia technicznego bazy transportowej należy stwierdzić, iż gmina może określić wyłącznie techniczne aspekty funkcjonowania bazy transportowej, to znaczy np. sposób zabezpieczenia bazy przed dostępem osób nieupoważnionych czy wymóg wyznaczenia miejsc parkingowych dla pojazdów asenizacyjnych, może określić wymóg zainstalowania urządzeń zabezpieczających przed wyciekami nieczystości ciekłych do ziemi, wymóg zapewnienia budynku socjalnego dla pracowników, wymóg zapewnienia miejsc konserwacji, naprawy, mycia i dezynfekcji pojazdów. Na podstawie powyższego upoważnienia gmina nie może ustalić położenia bazy transportowej, bowiem nie wchodzi to w zakres wyposażenia technicznego.
- Zabiegów sanitarne i porządkowe związane ze świadczonymi usługami wynikają częściowo z rozporządzenia ministra infrastruktury z 12 listopada 2002 r. w sprawie

- wymagań dla pojazdów asenizacyjnych. Zgodnie z par. 10 tego aktu prawnego „po dokonaniu opróżnienia zbiornika w pojazdach asenizacyjnych część spustowa zbiornika powinna być odkażona, a po zakończeniu pracy pojazdy te powinny być umyte”. W naszej opinii rada gminy może zatem ustanowić inne wymogi sanitarne i porządkowe związane ze świadczonymi usługami. Mogą one dotyczyć np. stosowania odzieży i obuwia ochronnego w trakcie świadczenia usług opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych (np. wymóg stosowania rękawic ochronnych podczas wybierania nieczystości ciekłych ze zbiornika bezodpływowego oraz w trakcie pozbywania się tych nieczystości w stacji zlewnej), środków dezynfekujących, odkażających i czyszczących jakie powinny być stosowane przez pracowników dla utrzymania odpowiedniego standardu sanitarnego i porządkowego stosowanego sprzętu (np. uchwała może określić właściwości środków dezynfekujących, odkażających i czyszczących).
- Sposób określenia wymagań w zakresie miejsc przekazywania nieczystości ciekłych, tj. stacji zlewnych, był przedmiotem rozstrzygnięcia nadzorczego wojewody podlaskiego⁹. Organ ten stwierdził nieważność uchwały Rady Gminy Śniadowo w sprawie określenia wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, w części, w jakiej wskazywała ona stację zlewną w Śniadowie jako jedyną, do której przedsiębiorca ubiegający się o zezwolenie mógłby przekazywać nieczystości ciekłe. Wojewoda podlaski stwierdził, że „(...) zindywidualizowanie oczyszczalni ścieków w sposób istotny narusza przepis art. 20 i art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 6 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (...), zgodnie z którym podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych prawach. Wolność działalności gospodarczej obejmuje zarówno wolność wyboru rodzaju działalności gospodarczej, jak też wolność decydowania o sposobie wykonania wybranej sfery tej działalności. Zatem przedsiębiorca ubiegający się o zezwolenie na opróżnianie zbiorników bezodpływowych może wybrać dowolną stację zlewną na oczyszczalni ścieków gotową do odbioru nieczystości ciekłych (...). W uzupełnieniu należy zauważyć, że określenie stacji zlewnej w konkretnej oczyszczalni ścieków powinno nastąpić w treści zezwolenia (...)” (uzasadnienie rozstrzygnięcia nadzorczego wojewody podlaskiego). W naszej opinii pogląd zaprezentowany przez wojewodę podlaskiego jest trafny. W uzupełnieniu argumentacji prezentowanej w uzasadnieniu rozstrzygnięcia należy także wskazać na treść art. 8 ust. 2a i art. 9 ust. 1a u.c.p.g. Zgodnie z art. 8 ust. 2a u.c.p.g. „przedsiębiorca ubiegający się wyłącznie o zezwolenie na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych powinien udokumentować gotowość ich odbioru przez stację zlewną”. Przepis ten nie wskazuje kryteriów wyboru stacji zlewnej. Należy więc stwierdzić, iż wybór stacji zlewnej pozostaje w gestii przedsiębiorcy. Organ wydający zezwolenie, określając, stosownie do art. 9 ust. 1a u.c.p.g., stacje zlewne, może wskazać jedynie tę lub te stacje zlewne, które zostały przedstawione przez podmiot ubiegający się o udzielenie zezwolenia we wniosku o wydanie zezwolenia.
 - W związku z powyższym należy stwierdzić, iż uchwała rady gminy nie jest aktem, który mógłby określać konkretne miejsca przekazywania nieczystości ciekłych, jest to bowiem domeną zezwoleń. Uchwała rady gminy może natomiast określać wymagania, jakie powinna spełniać stacja zlewna, aby możliwe było kierowanie tam nieczystości ciekłych. Mogą to być wymagania dotyczące posiadania stosownych decyzji administracyjnych, np. pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzenie ścieków do wód lub do ziemi. Należy stwierdzić, iż możliwe jest, powołując się na zapewnienie należytej ochrony zdrowia i życia lu-

- dzi oraz środowiska, wprowadzenie przez radę gminy ograniczenia odległości, w jakiej powinna znajdować się stacja zlewna, z której korzysta przedsiębiorca, jednak z uwzględnieniem zapewnienia niedyskryminacji, nieograniczania konkurencji oraz nieutrudniania dostępu do rynku.
- Na marginesie należy podkreślić, że wskazana powyżej norma ogólna zawarta w par. 1 in fine rozporządzenia dotycząca techniki uchwałodawczej w istocie rzeczy jedynie systematyzuje wymagania prawne wynikające z powszechnie obowiązujących przepisów, nie ustanawia zaś wymagań nowych (por. par. 143 rozporządzenia prezesa Rady Ministrów z 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. z 2002 r. nr 100, poz. 908).

ust. 4. (uchylony)

ust. 5. Gminne jednostki organizacyjne prowadzące na obszarze własnej gminy działalność, o której mowa w ust. 1, na zasadach określonych w ustawie nie mają obowiązku uzyskania zezwoleń, o których mowa w ust. 1, ale muszą spełniać warunki wymagane przy udzielaniu takich zezwoleń.

komentarz

- Gminne jednostki organizacyjne, to jest zakłady budżetowe prowadzące działalność w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, zostały zwolnione z obowiązku uzyskania zezwolenia. Obowiązek spełnienia warunków wymaganych do prowadzenia działalności oznacza spełnienie wymogów określonych w uchwale rady gminy podjętej w trybie art. 7 ust. 3a u.c.p.g.

ust. 6. Zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, udziela, w drodze decyzji, wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce świadczenia usług.

komentarz

- Komentowany przepis skłania do poczynienia kilku uwag dotyczących charakteru prawnego zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych.
- Zezwolenie stanowi decyzję administracyjną wydawaną w trybie przepisów k.p.a. z uwzględnieniem przepisów u.c.p.g.
- Odrębnym zagadnieniem jest kwestia, czy zezwolenie jest decyzją uznaniową, to znaczy czy po spełnieniu warunków ubiegania się o zezwolenie organ administracji publicznej może odmówić jego wydania, czy też jest decyzją związaną, tzn. czy po spełnieniu warunków ubiegania się o zezwolenie organ administracji publicznej nie może odmówić jego wydania. Dla przesądzenia tej kwestii pomocne mogą być przepisy art. 9 ust. 1c, w tym pkt 2 u.c.p.g. Zgodnie z nim odmowa wydania zezwolenia może być dokonana jedynie w enumeratywnie wymienionych przypadkach (art. 9 ust. 1c pkt 1–4 u.c.p.g.), to znaczy w przypadku gdy zamierzony sposób gospodarowania nieczystościami ciekłymi: a) jest niezgodny z wymaganiami ustawy i przepisami odrębnymi, b) mógłby powodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub środowiska lub c) przedsiębiorca ma zaległości podatkowe lub zaległości w płaceniu składek na ubezpieczenie zdrowotne lub społeczne.
- Przesłanki odmowy wydania określone pod lit. a i c mają charakter obiektywny i stosunkowo łatwo jest stwierdzić, czy dla danego podmiotu powyższe przesłanki zostają spełnione, czy nie.
- Nieco inaczej przedstawia się przesłanka gospodarowania nieczystościami ciekłymi w sposób, który mógłby powodować zagrożenie dla życia lub dla zdrowia ludzi lub dla środowiska. Punktem wyjścia do analizy tej przesłanki powinna być konstatacja, iż to przepisy prawa powszechnie obowiązującego powinny zapewniać, że gospodarowanie nieczystościami ciekłymi nie będzie powodowało zagrożenia dla życia lub dla zdrowia ludzi lub środowiska. Pomimo tego ustawodawca zdecydował się wprowadzić taką przesłankę uzasadniającą odmowę wydania zezwolenia. Oznacza to, że chodzi tutaj

PRENUMERATA:

Cena prenumeraty DZIENNIKA GAZETY PRAWNEJ: Wersja Standard: miesięczna (styczeń 2013 r.): 101,20 zł, styczeń – grudzień 2013 r.: 1095,00 zł. Wersja Premium: miesięczna (styczeń 2013 r.): 121,88 zł, styczeń – grudzień 2013 r.: 1296,00 zł. Wszystkie ceny brutto (zawierają 8% VAT). Więcej informacji na stronie www.gazetaprawna.pl/prenumerata

o sytuacji, w których pomimo spełniania wymogów zawartych w przepisach prawa może dojść do zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzi lub dla środowiska. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż przepis ten będzie miał zastosowanie w wyjątkowych przypadkach.

- W konsekwencji uważamy, że zezwolenie stanowi administracyjną decyzję o charakterze związanym.
- Właściwość miejscowa organu uprawnionego do wydania zezwolenia na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych determinowana jest, zgodnie z analizowanym przepisem, miejscem świadczenia usług. W omawianym przypadku mamy do czynienia z dwoma usługami, tj. usługą opróżnienia zbiornika oraz usługą transportu nieczystości. W przypadku gdy transport nieczystości ciekłych ma miejsce również na terenie innej gminy niż usługa opróżnienia zbiornika, może powstać wątpliwość, który organ jest właściwy do wydania zezwolenia. W naszej ocenie decydujące znaczenie ma usługa opróżnienia zbiornika, nie transportu nieczystości. Pośrednim potwierdzeniem takiego stanowiska są przepisy ustawy o transporcie drogowym (por. komentarz do art. 6 ust. 1 u.c.p.g.). Zgodnie z art. 33 ust. 4 ustawy o transporcie drogowym „zaświadczenie na krajowy niezarobkowy przewóz drogowy uprawnia do wykonywania przewozów wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”.

ust. 6a. Do zezwoleń na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 11 ust. 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2010 r. nr 220, poz. 1447, z późn. zm.).

🔴 komentarz

- Komentowany przepis wyklucza możliwość uzyskania zezwolenia w sposób dorozumiany, to jest przez przyjęcie fikcji prawnej, iż podmiot ubiegający się o zezwolenie uzyskuje je zgodnie ze złożonym przez siebie wnioskiem w przypadku gdy wójt, burmistrz lub prezydent miasta nie rozpatrzy wniosku w terminie¹⁰. Warto podkreślić, iż nierozpatrzenie wniosku w terminie dotyczy tylko takiej sytuacji, w której organ wydający zezwolenie naruszył art. 35 i nast. k.p.a. Jeżeli zatem dojdzie do naruszenia wyżej wymienionych przepisów, to znaczy wniosek o wydanie zezwolenia nie zostanie rozpatrzony w terminie, wnioskodawcy przysługuje, stosownie do art. 37 par. 1 k.p.a. zażalenie do organu wyższego stopnia na przewlekłe prowadzenie postępowania, a następnie skarga do sądu administracyjnego na podstawie art. 3 par. 2 pkt 8 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.).

ust. 6b. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta prowadzi w formie elektronicznej ewidencję udzielonych i cofniętych zezwoleń, o których mowa w ust. 1.

🔴 komentarz

- Komentowany przepis należy odczytywać w kontekście ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2008 r. nr 199, poz. 1227 z późn. zm. – dalej ustawa o.o.s.) oraz ustawy z 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2001 r. nr 112, poz. 1198 z późn. zm. dalej ustawa b.i.p.). Innymi słowy konieczna jest analiza, czy decyzje udzielające i cofające zezwolenia mogą stanowić informację o środowisku lub informację publiczną.
- W myśl art. 8 ustawy o.o.s. „organy administracji są obowiązane do udostępnienia każdemu informacji o środowisku i jego ochronie znajdujących się w ich posiadaniu lub które są dla nich przeznaczone”. Zgodnie zaś z art. 9 ust. 1 pkt 1 ustawy o.o.s. „udostępnieniu (...) podlegają informacje dotyczące: (...) środków, takich jak: środki administracyjne (...) dotyczące środowiska i gospodarki wodnej”. Środkiem administracyjnym jest niewątpliwie decyzja administracyjna, a zezwolenie na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych stanowi decyzję od-

noszącą się zarówno do ochrony środowiska, jak i gospodarki wodnej. Dlatego należy uznać, iż zezwolenia te stanowią informację o środowisku podlegającą udostępnieniu w trybie określonym ustawą o.o.s.

- Jednocześnie z art. 21 ust. 2 ustawy o.o.s. nie wynika obowiązek zamieszczania danych o zezwoleniach na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych w ogólnodostępnej bazie danych¹¹.
- Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a) ustawy b.i.p. „udostępnieniu podlega informacja publiczna, w szczególności o: (...) danych publicznych, w tym: treść i postać dokumentów urzędowych, w szczególności: treść aktów administracyjnych i innych rozstrzygnięć (...)”. Z powyższego przepisu wynika, że akta postępowania administracyjnego dotyczącego zezwoleń oraz treść tych zezwoleń stanowią informację publiczną i podlegają co do zasady udostępnieniu. Z art. 8 ust. 3 ustawy b.i.p. wynika, że takie informacje nie są obowiązkowo publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej, a mogą być udostępniane na wniosek (art. 10 ust. 1 ustawy b.i.p.).
- Warto jednak podkreślić, iż zgodnie z art. 37 ust. 2 pkt 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej również w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) udostępnia się m.in. informacje o uzyskaniu, cofnięciu, utracie i wygaśnięciu uprawnień wynikających z zezwolenia lub licencji. Co istotne, informacje udostępniane przez CEIDG są jawne i każdy ma prawo dostępu do tych danych (art. 38 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej). Dodatkowo dane określone m.in. w art. 37 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (to jest także dane o zezwoleniach) udostępniane są na stronie internetowej CEIDG.
- Mając na uwadze powyższe regulacje, można uznać, że elektroniczna ewidencja udzielonych zezwoleń prowadzona na podstawie komentowanego przepisu nie musi być publikowana w Biuletynie Informacji Publicznej, a wystarczające będzie udostępnianie danych w niej zawartych na wniosek zainteresowanego. Nie mniej jednak dopuszczalne jest opublikowanie tej ewidencji na stronie internetowej urzędu gminy (miasta).

ust. 7. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą zapewnienia maksymalnego bezpieczeństwa dla środowiska i mieszkańców oraz dążąc do ujednolicenia kryteriów wydawania zezwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 2, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób określania wymagań, o których mowa w ust. 3a.

🔴 komentarz

- Szczegółowy sposób określania wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o zezwolenie na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych, został określony w przywołanym powyżej rozporządzeniu ministra środowiska z 14 marca 2012 r. w sprawie szczegółowego sposobu określenia wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych (Dz.U. z 2012 r., poz. 299).

🔴 Art. 8 [Wniosek o wydanie zezwolenia na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych]

ust. 1. Wniosek o udzielenie zezwolenia powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby przedsiębiorcy ubiegającego się o zezwolenie, oraz jego numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 2) określenie przedmiotu i obszaru działalności;
- 3) określenie środków technicznych, jakimi dysponuje ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie działalności objętej wnioskiem;
- 4) informacje o technologiach stosowanych lub przewidzianych do stosowania przy świadczeniu usług w zakresie działalności objętej wnioskiem;

5) proponowane zabiegi z zakresu ochrony środowiska i ochrony sanitarnej planowane po zakończeniu działalności;

6) określenie terminu podjęcia działalności objętej wnioskiem oraz zamierzonego czasu jej prowadzenia.

🔴 komentarz

- Powyższy przepis określa dane, jakie powinny znaleźć się w treści wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych.
- Wniosek powinien zostać przede wszystkim opatrzony danymi identyfikującymi podmiot ubiegający się o udzielenie zezwolenia dotyczącymi formy i miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, danych teleadresowych oraz podatkowych (pkt 1). Wskazanie przedmiotu działalności służy określeniu, o jakie zezwolenie ubiega się dany podmiot, a obszar działalności przesądza o właściwości organu dla wydania zezwolenia (uwagi dotyczące obszaru działalności – por. komentarz do art. 7 ust. 6 u.c.p.g.). Określenie środków technicznych, jakimi dysponuje ubiegający się o zezwolenie (pkt 3), powinno spełniać wymogi określone w uchwale rady gminy podjętej w trybie art. 7 ust. 3a u.c.p.g., to znaczy powinno zawierać wykaz wyposażenia technicznego pojazdów asenizacyjnych oraz bazy transportowej. Rozwinięciem określenia środków technicznych stosowanych przez ubiegającego się o zezwolenie powinno być przedstawienie informacji o technologiach stosowanych lub przewidzianych do stosowania przy świadczeniu usług (pkt 4), np. przedstawienie sposobu działania istotnych dla świadczenia usług mechanizmów zamontowanych w pojeździe asenizacyjnym. Określenie zabiegów sanitarnych i z zakresu ochrony środowiska planowane po zakończeniu działalności powinno spełniać wymogi określone w uchwale rady gminy podjętej w trybie art. 7 ust. 3a u.c.p.g.¹².
- Określając termin podjęcia działalności objętej wnioskiem, należy wskazać konkretny dzień (np. 1 grudnia). Zamierzony czas prowadzenia działalności nie może być dłuższy niż 10 lat (por. art. 9 ust. 1b u.c.p.g.), który to okres powinien być liczony od określonej we wniosku, a następnie w zezwoleniu, daty rozpoczęcia działalności. Jeżeli zaś zezwolenie zostanie wydane po tej dacie, od daty wydania zezwolenia. Dopuszczalne jest wskazanie okresu krótszego niż 10 lat. Organ wydając zezwolenie jest związany okresem działalności wskazanym we wniosku.

ust. 1a. Do wniosku przedsiębiorca jest obowiązany dołączyć zaświadczenie albo oświadczenie o braku zaległości podatkowych i zaległości w płaceniu składek na ubezpieczenie zdrowotne lub społeczne.

ust. 1b. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1a, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.” Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

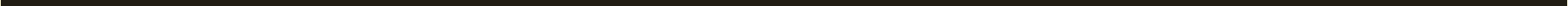
🔴 komentarz

- Komentowane przepisy wymagają od podmiotu ubiegającego się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych jednego z dwóch rodzajów dokumentów:
- a) urzędowego zaświadczenia o braku zaległości podatkowych, albo
- b) oświadczenia wnioskodawcy o braku zaległości podatkowych i w płaceniu składek na ubezpieczenia społeczne.
- Zaświadczenie o braku zaległości podatkowych wydawane jest w trybie art. 306e par. 1 Ordynacji podatkowej, zaś zaświadczenie o braku zaległości w płaceniu składek na ubezpieczenie zdrowotne lub społeczne wydawane jest zgodnie z przepisami k.p.a. dotyczącymi zaświadczeń (art. 217 i nast. k.p.a.) z uwzględnieniem art. 83b ust. 1–2 ustawy z 13 października 1998 roku

o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. nr 205, poz. 1585 z późn. zm.).

- Oświadczenie wnioskodawcy o braku zaległości podatkowych i w płaceniu składek na ubezpieczenia społeczne składane jest pod rygorem odpowiedzialności karnej (ust. 1b). Oznacza to odesłanie do art. 233 par. 1 w związku z par. 6 kodeksu karnego. Odpowiedzialność karna wynikająca z art. 233 par. 1 kodeksu karnego penalizuje czyn polegający na złożeniu fałszywych zeznań mających służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy. Natomiast w myśl art. 233 par. 6 kodeksu karnego powyższy przepis stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej. Spełnienie tej ostatniej przesłanki zapewnia ust. 1b komentowanego przepisu. W doktrynie prawa karnego podkreśla się, że „przestępstwo z art. 233 par. 1, 4 i 6 k.k. jest przestępstwem umyślnym, popełnionym, gdy sprawca miał zamiar zeznania nieprawdy lub zatajenia prawdy. Zamiar ten zachodzi zarówno wtedy, gdy sprawca ma pełną świadomość, iż składa fałszywe zeznania lub zataja to, co mu jest wiadomo (zamiar bezpośredni), jak i wtedy, gdy z możliwością taką się liczy i godzi się na złożenie fałszywego zeznania lub zatajenie tego, co mu jest wiadome (zamiar ewentualny)”¹³.
- Oświadczenie wnioskodawcy o braku zaległości podatkowych i w płaceniu składek na ubezpieczenia społeczne powinno zostać złożone zgodnie z zasadami reprezentacji. W kontekście powyższej regulacji pojawia się wątpliwość, czy oświadczenie, o którym mowa w ust. 1a, może być złożone przez pełnomocnika podmiotu ubiegającego się o zezwolenie.
- Punktem wyjścia dla analizy tego zagadnienia jest treść art. 32 k.p.a. Zgodnie z tym przepisem „strona może działać przez pełnomocnika, chyba że charakter czynności wymaga jej osobistego działania”. W piśmiennictwie wskazuje się, że „(...) są pewne czynności, które niejako „z natury rzeczy” będzie mogła podejmować jedynie strona. Chodzi tu m.in. o poddanie się przesłuchaniu stron na mocy art. 86 k.p.a., czy też stawienie się w przypadku konieczności ustalenia przez organ tożsamości osoby, jej stanu fizycznego lub kwalifikacji intelektualnych (E. Iserzon (w): E. Iserzon, J. Starościk, „Kodeks.,” s. 111)”¹⁴. Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, warto podkreślić, iż oświadczenie, o którym mowa w ust. 1a, jest oświadczeniem wiedzy, nie zaś oświadczeniem woli i obejmuje wiedzę co do okoliczności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Oświadczenie to składane jest pod rygorem odpowiedzialności karnej. Udzielenie pełnomocnictwa procesowego upoważnia pełnomocnika do podejmowania w imieniu mandanta czynności prawnych i faktycznych związanych z prowadzeniem sprawy, z natury rzeczy jednak nie przenosi na niego posiadanej przez mandanta wiedzy co do okoliczności związanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa. Innymi słowy, w przypadku złożenia oświadczenia przez pełnomocnika nie będzie to oświadczenie wiedzy wnioskodawcy, a jedynie oświadczenie wiedzy osoby trzeciej, której udzielono pełnomocnictwa do reprezentowania wnioskodawcy. Z powyższych względów uważamy, że oświadczenie wnioskodawcy o braku zaległości podatkowych oraz braku zaległości w płaceniu składek na ubezpieczenie zdrowotne lub społeczne nie może zostać podpisane w imieniu wnioskodawcy przez pełnomocnika. Warto jednak wskazać, iż w literaturze dotyczącej art. 233 kodeksu karnego dopuszcza się, choć bez bardziej szczegółowej analizy tego zagadnienia, możliwość odpowiedzialności karnej na podstawie art. 233 par. 6 kodeksu karnego pełnomocnika za złożenie nieprawdziwego oświadczenia.
- Powyższe wątpliwości nie dotyczą możliwości złożenia oświadczenia przez prokurenta lub prokurentów wnioskodawcy. Prokura jest co prawda rodzajem pełnomocnictwa ale obejmuje ono, z mocy art. 109¹ par. 1 kodeksu cywilnego, umocowanie do czynności sądowych i pozasądowych, jakie są związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa. Zatem prokurent, jako osoba

KOMENTARZE



powołana do prowadzenia przedsiębiorstwa, jest nie tylko pełnomocnikiem spółki ale przede wszystkim prowadzi jej sprawę, a tym samym posiada wiedzę umożliwiającą złożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 1a.

ust. 2. (uchylony)

ust. 2a. Przedsiębiorca ubiegający się wyłączenie o zezwolenie na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych powinien udokumentować gotowość ich odbioru przez stację zlewną.

komментарz

- Zagadnieniem związanym z wykładnią niniejszej regulacji jest ocena, jakie dokumenty mogą stanowić udokumentowanie gotowości odbioru nieczystości ciekłych przez określoną stację zlewną. Z całą pewnością powyższe warunki spełni bezwarunkowa umowa zawarta pomiędzy podmiotem prowadzącym stację zlewną a podmiotem ubiegającym się o zezwolenie. W naszej opinii dopuszczalne będzie także przedłożenie warunkowej umowy z prowadzącym stację zlewną, w której warunkiem zawieszającym będzie uzyskanie zezwolenia lub umowy przedwstępnej zobowiązującej prowadzącego stację zlewną do zawarcia umowy na przyjmowanie nieczystości ciekłych. W związku z tym, że komentowany przepis nie precyzuje dokładnie, w jakiej formie powinno nastąpić udokumentowanie gotowości odbioru przyjmowania nieczystości ciekłych przez stację zlewną, należy stwierdzić, iż dopuszczalne jest także złożenie przez prowadzącego stację zlewną oświadczenia o gotowości odbioru ścieków od podmiotu ubiegającego się o zezwolenie.
- W kontekście komentowanego przepisu warto podkreślić, że w przypadku gdy stacja zlewna jest prowadzona przez gminną jednostkę organizacyjną lub przez podmiot z udziałem gminy lub gmin, które są jednocześnie konkurentami przedsiębiorcy ubiegającego się o zezwolenie, odmowa potwierdzenia gotowości przyjmowania nieczystości ciekłych od tego przedsiębiorcy może być analizowana w kontekście przepisów o ochronie konkurencji¹⁵.
- W związku z tym, iż komentowany przepis nie wskazuje kryteriów określających, która stacja zlewna powinna zostać wskazana przez podmiot ubiegający się o zezwolenie, należy stwierdzić, iż istnieje w tym zakresie szeroka swoboda w zastrzeżeniem ewentualnych ograniczeń wynikających z uchwały rady gminy powziętej zgodnie z art. 7 ust. 3a u.c.p.g. (por. komentarz do art. 7 ust. 3a u.c.p.g.).
- Przepisy u.c.p.g. przewidują wymóg udokumentowania gotowości odbioru nieczystości ciekłych przez stację. Gotowość do odbierania nieczystości ciekłych nie została powiązana w tym przypadku z okresem, przez jaki zamierza prowadzić działalność podmiot ubiegający się o wydanie zezwolenia. Należy zatem uznać, iż na etapie składania wniosku nie jest konieczne wykazywanie, że dana stacja zlewna będzie odbierała nieczystości ciekłe przez cały okres obowiązywania zezwolenia, wystarczy zapewnienie o gotowości przyjmowania nieczystości ciekłych. Nie powinna mieć zatem wpływu na okres, na jaki wydane zostanie zezwolenie, okoliczność przedłożenia wraz z wnioskiem o wydanie zezwolenia umowy z operatorem stacji zlewnej zawartej na czas nieokreślony lub na czas określony, ale krótszy niż okres obowiązywania zezwolenia. Ryzyko związane z obowiązkiem zapewnienia transportu nieczystości ciekłych do wyznaczonych w zezwoleniu stacji zlewnych obciąża przedsiębiorcę na etapie wykonywania działalności. Uchybienie temu obowiązkowi może skutkować cofnięciem zezwolenia na podstawie art. 9 ust. 2 u.c.p.g.

ust. 2b. (uchylony)

ust. 3. (uchylony)

ust. 4. (uchylony)

ust. 5. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta udostępnia w formie elektronicznej na stronach internetowych urzędu gminy lub miasta wzór wniosku o udzielenie zezwolenia.

komментарz

- Komentowany przepis zobowiązuje wójta, burmistrza lub prezydenta miasta do publikacji wzoru wniosku o udzielenie zezwolenia. Przepis ten ma na celu ujednolicenie na terenie gminy formy wniosków o udzielenie zezwoleń oraz ułatwienie podmiotom ubiegającym się o ich wydanie wypełnienie wymogów formalnoprawnych związanych z uzyskaniem zezwolenia. Wniosek powinien uwzględniać wyłącznie elementy wskazane w ust. 1 komentowanego artykułu oraz wymogi wskazane w uchwale rady gminy podjętej w trybie art. 7 ust. 3a u.c.p.g.

Art. 8a [Weryfikacja spełniania przez przedsiębiorcę warunków prowadzenia działalności]

- ust. 1. Przed podjęciem decyzji w sprawie wydania zezwolenia wójt, burmistrz lub prezydent miasta może:**
- 1) **wezwać przedsiębiorcę do uzupełnienia, w wyznaczonym terminie, jednak nie krótszym niż 14 dni, brakującej dokumentacji poświadczającej, że przedsiębiorca spełnia warunki określone przepisami prawa, wymagane do wykonywania działalności objętej zezwoleniem;**
 - 2) **dokonać kontrolnego sprawdzenia faktów podanych we wniosku o udzielenie zezwolenia w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności objętej zezwoleniem.**

komментарz

- Komentowany przepis upoważnia organ wydający zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych do dokonania weryfikacji, czy przedsiębiorca ubiegający się o wydanie zezwolenia spełnia wymagania niezbędne do jego wydania, przy czym weryfikacja powinna być ograniczona do wymogów określonych przepisami prawa powszechnie obowiązującego, w tym uchwałą rady gminy podejmowanej stosownie do art. 7 ust. 3a u.c.p.g.
- Przede wszystkim organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania zezwolenia może wezwać przedsiębiorcę do uzupełnienia dokumentacji. Chodzi w tym przypadku o realizację zasady prawdy obiektywnej określonej w art. 7 i 77 par. 1 k.p.a., to jest do podjęcia przez organ wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia spraw, które mają umożliwić podjęcie prawidłowego rozstrzygnięcia.
- Za dokumentację poświadczającą spełnienie warunków określonych prawem należy uznać m.in. dokument potwierdzający gotowość stacji zlewnej do przyjmowania nieczystości ciekłych, wszelkie dokumenty zawierające dane techniczne urządzeń wykorzystywanych w toku świadczenia usług (np. specyfikacje techniczne pojazdów asenizacyjnych), dokumenty opisujące zabiegi sanitarne i porządkowe związane ze świadczonymi usługami, wymagane prawem decyzje administracyjne, zgłoszenia i zaświadczenia (np. zaświadczenie wydane w trybie art. 33 ust. 1 ustawy o transporcie drogowym) itp.
- Kontrolne sprawdzenie faktów podanych we wniosku o udzielenie zezwolenia stanowi również uszczegółowienie uprawnień organu wynikających z art. 7 i 77 par. 1 k.p.a. (porównaj powyżej). Organ jest zatem uprawniony do sprawdzenia faktów podanych we wniosku, np. poprzez zarządzenie przeprowadzenia oględzin (art. 85 par. 1 k.p.a.).

ust. 2: Przedsiębiorca jest zobowiązany niezwłocznie zgłaszać wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta wszelkie zmiany danych określonych w zezwoleniu.

komментарz

- Przedsiębiorca jest zobowiązany do aktualizacji wszelkich danych określonych w zezwoleniu. W naszej opinii należy uznać, iż pojęcie dane odnosi się jedynie do treści zezwolenia określonej w art. 9 ust. 1 pkt 1 u.c.p.g. (to jest określenia imienia i nazwiska lub nazwy oraz adresu zamieszkania lub siedziby przedsiębiorcy). Zmiana tych danych nie powoduje konieczności występowania o zmianę zezwolenia w trybie art. 155 k.p.a.
- Pozostałe elementy zezwolenia nie stanowią danych, ale warunki zezwolenia, to jest jego treść merytoryczną. Zmiana warunków zezwolenia wymaga wszczęcia postępowania w sprawie jego zmiany w trybie art. 155 k.p.a.
- Ustawodawca określił termin na dokonanie zgłoszenia zmiany danych, używając sformułowania „niezwłocznie”. W orzecznictwie wskazuje się, że powyższe pojęcie „(...) oznacza termin, który powinien nastąpić w jak najkrótszym czasie, bez nieuzasadnionej zwłoki, przy czym pojęcie to wymaga wykładni na użytek każdego indywidualnego przypadku”¹⁶.

ust. 3. Odmowa wydania zezwolenia, jego zmiana i cofnięcie zezwolenia następuje w drodze decyzji wójta, burmistrza lub prezydenta miasta.

komментарz

- Powyższy przepis podkreśla charakter prawny rozstrzygnięć w sprawie wydania, zmiany i cofnięcia zezwolenia. Powinny one być dokonywane w formie decyzji administracyjnej. Przepis ten jest w zasadzie zbędny, gdyż regulacja co do formy rozstrzygnięcia w zakresie odmowy wydania zezwolenia jego zmianą lub cofnięciem wynika z art. 104 k.p.a.
- Konsekwencją tego, iż odmowa wydania zezwolenia, jego zmiana i cofnięcie następują w trybie decyzji administracyjnej, jest konieczność stosowania w tych sprawach przepisów k.p.a. Z punktu widzenia stron postępowania istotna będzie możliwość odwołania się od wyżej wymienionych decyzji w zwykłym trybie (art. 127 par. 1 k.p.a.). Po uzyskaniu przez te decyzje waloru ostateczności, ich wzruszenie będzie możliwe tylko w trybie nadzwyczajnym (art. 145 par. 1 i art. 156 par. 1 k.p.a.).

Art. 8 b. (uchylony)

Art. 9 [Treść zezwolenia, odmowa wydania i cofnięcie zezwolenia]

- ust. 1. Zezwolenie powinno określać:**
- 1) **imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby przedsiębiorcy;**
 - 2) **przedmiot i obszar działalności objętej zezwoleniem;**
 - 3) **termin podjęcia działalności;**
 - 4) **wymagania w zakresie jakości usług objętych zezwoleniem;**
 - 5) **niezbędne zabiegi z zakresu ochrony środowiska i ochrony sanitarnej wymagane po zakończeniu działalności objętej zezwoleniem;**
 - 6) **inne wymagania szczególne wynikające z odrębnych przepisów, w tym wymagania dotyczące standardu sanitarnego wykonywania usług, ochrony środowiska i obowiązku prowadzenia odpowiedniej dokumentacji działalności objętej zezwoleniem.**

komментарz

- W odniesieniu do przedmiotu działalności zezwolenie powinno wskazywać, jakiego typu działalność gospodarczej ono dotyczy, np. prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych (pkt 2 in principio). Komentowany przepis nie wymaga, aby określenie rodzaju działalności nastąpiło z zastosowaniem Polskiej Klasyfikacji Działalności. Przepisy u.c.p.g. nie przewidują możliwości uzyskania zezwolenia wyłącznie na opróżnianie zbiorników bezodpływowych albo wyłącznie na transport nieczystości ciekłych.
- Uwagi dotyczące obszaru działalności objętej zezwoleniem – por. komentarz do art. 7 ust. 6 u.c.p.g., natomiast w zakresie terminu podjęcia działalności – por. komentarz do art. 8 ust. u.c.p.g.

- Wymagania określone w treści zezwolenia powinny wynikać wyłącznie z przepisów powszechnie obowiązujących, w tym uchwały rady gminy podejmowanej stosownie do art. 7 ust. 3a u.c.p.g. oraz regulaminu utrzymania porządku i czystości na terenie gminy. Prowadzenie odpowiedniej dokumentacji działalności objętej zezwoleniem obejmuje, naszym zdaniem, obowiązki sprawozdawcze określone w art. 90 u.c.p.g.

ust. 1a. (uchylony).

ust. 1a. Zezwolenie na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych powinno określać również stacje zlewne.

komментарz

- Komentowany przepis wskazuje, iż treść zezwolenia powinna określać stacje zlewne, przy czym należy uznać, iż chodzi w tym przypadku o imienne wskazanie konkretnej stacji zlewnej¹⁷.
- Wątpliwości co do dopuszczalnej treści zezwolenia może budzić użycie przez ustawodawcę liczby mnogiej (stacje zlewne). Nie oznacza to, w naszej opinii, obowiązku wskazania co najmniej dwóch stacji zlewnych¹⁸, a dopuszczalne jest wskazanie także jednej stacji zlewnej.
- Należy także podkreślić, iż komentowany przepis nie uprawnia organu wydającego zezwolenie do wskazania dowolnej stacji zlewnej. Z art. 8 ust. 2a u.c.p.g. wynika, że to przedsiębiorca wskazuje stację zlewną lub stacje zlewne, do których zamierza kierować nieczystości ciekłe. Organ administracji publicznej jest, w naszej ocenie, związany wskazaniem przedsiębiorcy (por. komentarz do art. 7 ust. 3a u.c.p.g.).

ust. 1b: Zezwolenie wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat.

komментарz

- Z komentowanego przepisu wynika, że zezwolenie nie może być wydane na okres przekraczający 10 lat. Możliwe jest natomiast wydanie zezwolenia na krótszy okres. W doktrynie prezentowany jest pogląd, zgodnie z którym organ wydający zezwolenie jest związany danymi wskazanymi przez przedsiębiorcę odnośnie okresu prowadzenia działalności¹⁹. Podzielamy ten pogląd.
- W zakresie obliczania okresu obowiązywania zezwolenia – porównaj komentarz do art. 8 ust. 1 u.c.p.g.

ust. 1c. Właściwy organ odmówi wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 7 ust. 1, jeżeli zamierzony sposób gospodarowania odpadami lub nieczystościami ciekłymi:

- 1) **jest niezgodny z wymaganiami ustawy i przepisami odrębnymi;**
- 2) **mógłby powodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub środowiska;**
- 3) **(uchylony);**
- 4) **przedsiębiorca ma zaległości podatkowe lub zaległości w płaceniu składek na ubezpieczenie zdrowotne lub społeczne.**

komментарz

- Zgodnie z tym przepisem odmowa wydania zezwolenia jest dopuszczalna w enumeratywnie wymienionych przypadkach.
- Niezgodność z wymaganiami ustawy i przepisami odrębnymi należy odnieść przede wszystkim do wymagań zawartych w uchwale rady gminy podjętej stosownie do art. 7 ust. 3a u.c.p.g., w przepisach wykonawczych do u.c.p.g., w regulaminie utrzymania porządku i czystości na terenie gminy oraz w ustawie o transporcie drogowym.
- Przesłanka określona w pkt 2 ma szczególny charakter i odnosi się do sytuacji, w której pomimo prowadzenia działalności zgodnie z wymaganiami u.c.p.g. i przepisami odrębnymi dojdzie do sytuacji zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi lub środowiska (choć co do zasady prowadzenie działalności zgodnie z przepisami powinno eliminować takie ryzyko).
- Odmowa wydania zezwolenia dotyczy także przypadku, gdy przedsiębiorca ubiegający się o zezwolenie ma zaległości podatkowe (dotyczy to wszelkich zaległości podatkowych, to znaczy w podatku dochodowym, podatku od nieruchomości itp.) lub składek

na ubezpieczenia zdrowotne i społeczne (dotyczy to składki chorobowej, emerytalnej, rentowej lub wypadkowej w rozumieniu ustawy z 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. nr 205, poz. 1585 z późn. zm.).

- Decyzja o odmowie wydania zezwolenia jest decyzją związaną, albowiem po spełnieniu choćby jednej przesłanki określonej w pkt 1–2 i 4 organ jest zobowiązany do wydania decyzji odmownej oraz nie jest uprawniony do wydania decyzji odmownej z innych przyczyn niż wskazane w komentowanym przepisie.
- Od decyzji o odmowie wydania zezwolenia istnieje możliwość odwołania się w zwykłym trybie (art. 127 par. 1 k.p.a.) lub, po uzyskaniu przez tę decyzję waloru ostateczności, jej wzruszenie w trybie nadzwyczajnym (art. 145 par. 1 i art. 156 par. 1 k.p.a.).

ust. 2. Jeżeli przedsiębiorca, który uzyskał zezwolenie, nie wypełnia określonych w nim warunków, organ, który wydał zezwolenie, wzywa go do niezwłocznego zaniechania naruszania tych warunków. Jeżeli przedsiębiorca mimo wezwania nadal narusza te warunki, organ cofa, w drodze decyzji, zezwolenie bez odszkodowania.

!!! komentarz

- Komentowany przepis ma charakter sankcyjny. Procedurę uruchamia stwierdzenie przez organ wydający zezwolenie naruszenia zezwolenia poprzez niewypełnienie określonych w nim warunków. W naszej opinii chodzi w tym przypadku o naruszenia warunków zezwolenia określonych w art. 9 ust. 1 pkt 2–4, 6 oraz ust. 1ab u.c.p.g. Naruszenie wymagań określonych w art. 9 ust. 1 pkt 5 u.c.p.g. dotyczy okresu po zakończeniu działalności, więc powyższy tryb nie obejmuje tego uchybienia.
- W przypadku gdy naruszenie warunków zezwolenia nastąpiło, organ musi wezwać przedsiębiorcę do niezwłocznego zaniechania naruszeń (użycie słowa „wzywa”). W zakresie pojęcia „niezwłocznie” – porównaj komentarz do art. 8a ust. 2 u.c.p.g. W przypadku niezastosowania się do wezwania organu przez przedsiębiorcę organ obligatoryjnie cofa zezwolenie, bez odszkodowania. Należy podkreślić, iż użycie przez ustawodawcę sformułowania „nadal narusza te warunki” oznacza, że cofnięcie zezwolenia może nastąpić tylko wtedy, gdy przedsiębiorca narusza te same warunki zezwolenia co stwierdzone w wezwaniu. Za naruszenie tych samych warunków, uprawniające do cofnięcia zezwolenia bez odszkodowania, należy uznać także sytuację, w której przedsiębiorca zaprzestał naruszeń jedynie części warunków. Jeżeli z kolei naruszenia dotyczą innych warunków zezwolenia niż wskazane w wezwaniu organu, wówczas wydanie decyzji o cofnięciu będzie dopuszczalne po ponownym przeprowadzeniu procedury określonej w ust. 2.
- Od decyzji o cofnięciu zezwolenia istnieje możliwość odwołania się w zwykłym trybie (art. 127 par. 1 k.p.a.) lub, po uzyskaniu przez tę decyzję waloru ostateczności, jej wzruszenie w trybie nadzwyczajnym (art. 145 par. 1 i art. 156 par. 1 k.p.a.).

ust. 3. Wygaśnięcie lub cofnięcie zezwolenia nie zwalnia przedsiębiorcy z wykonania określonych w zezwoleniu obowiązków dotyczących wymagań sanitarnych i ochrony środowiska.

!!! komentarz

- Treść komentowanego przepisu potwierdza, iż obowiązki określone w treści zezwolenia dotyczące fazy po zakończeniu działalności (art. 9 ust. 1 pkt 5 u.c.p.g.) obciążają przedsiębiorcę pomimo wygaśnięcia albo cofnięcia zezwolenia (art. 9 ust. 2 u.c.p.g.). Konieczność wykonania obowiązków z zakresu ochrony środowiska i wymogów sanitarnych nie stanowią nakazu prowadzenia działalności gospodarczej, a jest jedynie wyrazem implementacji zasady „zanieczyszczający płaci” w zakresie prowadzenia działalności dotyczącej opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych.

ust. 4. Organ, który wydaje zezwolenie, określa, w drodze decyzji, zakres i sposób wykonywania obowiązków, o których mowa w ust. 3.

!!! komentarz

- Sposób wykonania obowiązków dotyczących zakończenia działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych w związku z wygaśnięciem lub cofnięciem zezwolenia powinien zostać określony w formie decyzji administracyjnej. Należy opowiedzieć się za poglądem, iż powyższa decyzja jest wydawana w celu uszczegółowienia obowiązków określonych w wygaśłym lub cofniętym zezwoleniu. Decyzja określająca zakres i sposób wykonywania obowiązków, o których mowa w ust. 3, jest decyzją odrębną od decyzji o cofnięciu zezwolenia²¹ lub decyzji stwierdzającej wygaśnięcie zezwolenia.

!!! Art. 9a (uchylony)

!!! Art. 9b [Odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości jako działalność regulowana]

ust 1. Działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

!!! komentarz

- Ustawa nowelizująca wprowadziła głębokie zmiany w zakresie reglamentacji działalności gospodarczej polegającej na odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Zgodnie z komentowanym przepisem działalność ta ma obecnie charakter działalności regulowanej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, to jest przedsiębiorca może ją wykonywać, jeżeli spełnia szczególne warunki określone przepisami u.c.p.g. oraz uzyska wpis w rejestrze działalności regulowanej. Tym samym dotychczasowy wymóg uzyskania przez przedsiębiorcę zezwolenia zastąpiony został obowiązkiem wpisu do rejestru działalności regulowanej. Działalność regulowana nie jest działalnością koncesjonowaną ani też działalnością, której wykonywanie wiąże się z obowiązkiem uzyskania zezwolenia, licencji lub zgody²². Działalność regulowana jest formą ograniczenia swobody działalności gospodarczej, jednak w porównaniu z innymi formami reglamentacji najmniej uciążliwą.
- Uchylony został art. 7 ust. 1 pkt 1 u.c.p.g., zgodnie z którym wykonywanie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych wymagało uzyskania zezwolenia. Zgodnie z art. 14 ustawy nowelizującej przedsiębiorcy odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, którzy w dniu wejścia w życie ustawy mieli zezwolenie na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, mogli wykonywać działalność w zakresie odbierania i zagospodarowania odpadów komunalnych bez wpisu do rejestru działalności regulowanej w okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy na podstawie tych zezwoleń. Od 1 stycznia 2013 r. obowiązek wpisu do rejestru dotyczy wszystkich przedsiębiorców. W zakresie statusu po 1 stycznia 2013 r. zezwoleń wydanych przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej porównaj uwagi do art. 7 ust. 1 u.c.p.g.
- Ustawa nowelizująca dodała do u.c.p.g. rozdział 4a obejmujący artykuły 9b – 9m. Rozdział ten reguluje zasady prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz zasady prowadzenia działalności przez wszystkie podmioty odbierające odpady komunalne, w tym jednostki gminne. Jednocześnie zastosowanie w zakresie reglamentacji odbierania odpadów komunalnych znajdują także przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, w szczególności art. 64–74 teŹ ustawy. Zgodnie z art. 74 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej w sprawach w niej nieuregulowanych w zakresie działalności regulowanej stosuje się przepisy ustaw określających wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej. Wobec powyższego konieczną jest jednoczesna lektura przepisów obydwu ustaw.

- Zgodnie z uzasadnieniem do ustawy nowelizującej wprowadzenie rejestru działalności regulowanej ma się przyczynić do zwiększenia wolności działalności gospodarczej w Polsce w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, ponieważ uzyskanie wpisu do rejestru działalności regulowanej jest łatwiejsze niż uzyskanie zezwolenia na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Organ rejestrowy nie będzie bowiem sprawdzał zgłoszonych danych, informacji i dokumentów przed dokonaniem wpisu do rejestru, a może je sprawdzać dopiero ex post. Zatem sama deklaracja o spełnieniu warunków do prowadzenia działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych będzie wystarczająca do rozpoczęcia tej działalności.
- Reglamentacji podlega działalność polegająca na odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Wobec tego, iż u.c.p.g. nie zawiera definicji tego pojęcia, mogą się pojawić wątpliwości, czy reglamentacji podlega odbieranie odpadów komunalnych w rozumieniu definicji zawartej obecnie w nowej ustawie o odpadach czy teŹ odpadów komunalnych, o których mowa w rozporządzeniu ministra środowiska w sprawie katalogu odpadów²³. W naszej ocenie wątpliwości takie są nieuzasadnione – reglamentacji podlega odbieranie odpadów komunalnych w rozumieniu nowej ustawy o odpadach. Zgodnie bowiem z art. 1a u.c.p.g. w sprawach dotyczących postępowania z odpadami komunalnymi w zakresie nieuregulowanym w u.c.p.g. stosuje się przepisy ustawy z 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz.U. z 2010 r. nr 185, poz. 1243 z późn. zm.). 23 stycznia 2013 r. weszła w życie (z niewielkimi wyjątkami) nowa ustawa o odpadach, a ustawa o odpadach utraciła moc. Zgodnie z art. 203 nowej ustawy o odpadach, ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o ustawie z 27 kwietnia 2001 r. o odpadach należy przez to rozumieć ustawę z 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Reglamentacji jest poddany ten sam rodzaj działalności co w poprzednim stanie prawnym, w którym wymagane było uzyskanie zezwolenia.
- Definicja odpadów komunalnych zawarta w art. 3 ust. 1 pkt 7 nowej ustawy o odpadach została uzupełniona poprzez dodanie następującego zdania: zmieszane odpady komunalne pozostają zmieszanymi odpadami komunalnymi, nawet jeżeli zostały poddane czynności przetwarzania odpadów, która nie zmieniła w sposób znaczący ich właściwości.
- Przedsiębiorca, który chce prowadzić działalność gospodarczą w zakresie odbierania odpadów komunalnych, powinien oprócz wpisu w rejestrze działalności regulowanej w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości uzyskać dodatkowo wpis w rejestrze podmiotów wprowadzających produkty, produkty w opakowaniach i gospodarujących odpadami (art. 49 nowej ustawy o odpadach). Zgodnie z duchem deregulacji dotychczasowe zezwolenie na transport odpadów (art. 28 ustawy o odpadach) zastąpione zostało wraz z wejściem w życie nowej ustawy o odpadach obowiązkiem uzyskania wpisu do rejestru prowadzonego przez marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce wykonywanej działalności (art. 50 ust. 1 pkt 5 lit. b nowej ustawy o odpadach).

ust. 2. Rejestr działalności regulowanej w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, zwany dalej „rejestrem”, prowadzi wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości.

!!! komentarz

- Komentowany przepis określa organy prowadzące rejestr działalności regulowanej w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Są to wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwi ze względu na miejsce odbierania odpadów.
- Rejestr działalności regulowanej prowadzi się dla kaŹdej gminy. Wprowadzając rejestry na poziomie gminy, ustawodawca odszedł od ogólnej zasady wyrażonej w art. 75a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej,

zgodnie z którą uzyskanie wpisu do rejestru działalności regulowanej uprawnia do wykonywania działalności na terenie całego kraju.

- Zgodnie z art. 75 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej prowadzenie rejestru działalności regulowanej jest zadaniem zleconym z zakresu administracji rządowej. W związku z tym należy uznać, iż prowadzenie rejestru nie jest zadaniem z zakresu utrzymania czystości i porządku, o których mowa w art. 3 u.c.p.g., gdyż są to zadania własne gmin.
- Możliwe jest przeniesienie wykonywania zadania zleconego prowadzenia rejestru na związek międzygminny na podstawie art. 64 ustawy o samorządzie gminnym²⁴.

ust. 3. Rejestr prowadzi się w postaci bazy danych zapisanej na informatycznych nośnikach danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. nr 64, poz. 565 z późn. zm.), która może stanowić część innych baz danych z zakresu ochrony środowiska, w tym gospodarki odpadami.

!!! komentarz

- Rejestr prowadzi się w postaci bazy danych zapisanej na informatycznych nośnikach danych w rozumieniu ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, tj. bazy danych zapisanej na materiałach lub urządzeniach służących do zapisywania, przechowywania i odczytywania danych w postaci cyfrowej.

ust. 4. W rejestrze zamieszcza się:

- 1) firmę, oznaczenie siedziby i adres albo imię, nazwisko i adres przedsiębiorcy;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) numer identyfikacyjny REGON, o ile przedsiębiorca taki numer posiada;
- 4) określenie rodzaju odbieranych odpadów komunalnych;
- 5) numer rejestrowy.

- Komentowany przepis określa dane zamieszczane w rejestrze działalności regulowanej przedsiębiorców odbierających odpady komunalne od właścicieli nieruchomości. Są to podstawowe dane pozwalające na identyfikację przedsiębiorcy.
- W zakresie określenia rodzaju odbieranych odpadów komunalnych – patrz uwagi do art. 9 c ust. 3 u.c.p.g.
- Zgodnie z art. 66. ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej rejestr działalności regulowanej jest jawny. KaŹdy ma prawo dostępu do zawartych w nim danych za pośrednictwem organu, który prowadzi rejestr.
- Podmiot, który uzyskał wpis w rejestrze działalności regulowanej, zostanie wpisany przez marszałka województwa z urzędu do rejestru podmiotów wprowadzających produkty, produkty w opakowaniach i gospodarujących odpadami na podstawie art. 51 ust. 1 pkt. 6 nowej ustawy o odpadach.
- Ponadto art. 37 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej zobowiązuje organ prowadzący rejestr działalności regulowanej do przekazywania informacji o podmiotach wpisanych do CEIDG, która udostępnia te dane niezwłocznie, nie później niż następnego dnia roboczego po dniu ich otrzymania. CEIDG udostępnia między innymi informacje o wpisie do rejestru działalności regulowanej, zakazie wykonywania działalności określonej we wpisie oraz o wykreśleniu z rejestru. Pod adresem: <https://prod.ceidg.gov.pl/CEIDG/CEIDG.Public/UI/Search.aspx> można sprawdzić, czy i gdzie dany przedsiębiorca wpisany jest do rejestru działalności regulowanej.
- Przedsiębiorca jest obowiązany zgłosić zmianę danych wpisanych do rejestru w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych (art. 66 ust. 5 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej).

!!! Art. 9c. [Obowiązek uzyskania wpisu do rejestru działalności regulowanej]

ust. 1. Przedsiębiorca odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości jest obowiązany do uzyskania wpisu do rejestru w gminie, na terenie której zamierza

KOMENTARZE

odbierać odpady komunalne od właścicieli nieruchomości.

komentarz

- Podjęcie przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości powinno zostać poprzedzone uzyskaniem wpisu do rejestru działalności gospodarczej w gminie, na terenie której przedsiębiorca zamierza odbierać odpady komunalne. Prowadzenie działalności bez uzyskania wpisu jest sprzeczne z ustawą. Obowiązek uzyskania wpisu nie dotyczy gminnych jednostek organizacyjnych.
- Rejestr działalności regulowanej prowadzony jest odrębnie dla każdej gminy (por. uwagi do art. 9b). Jeżeli przedsiębiorca ma zamiar prowadzić działalność na terenie różnych gmin, powinien uzyskać wpis do rejestru w każdej z nich. Oznacza to, iż przedsiębiorca powinien spełniać warunki wykonywania działalności w odniesieniu do każdej gminy, na terenie której zamierza odbierać odpady, w tym m.in. zapewnić odpowiednie usytuowanie bazy transportowo-magazynowej.
- Wpis do rejestru następuje na podstawie wniosku i oświadczenia przedsiębiorcy, iż spełnia on warunki wykonywania działalności regulowanej (szerzej – por. uwagi do art. 9c ust. 3 i ust. 4).
- Do wpisu znajdzie zastosowanie art. 67 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Zgodnie z tym przepisem organ prowadzący rejestr działalności regulowanej jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do tego rejestru w terminie 7 dni od dnia wpływu do tego organu wniosku o wpis wraz z oświadczeniem o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, dla której rejestr jest prowadzony. Jeżeli organ prowadzący rejestr działalności regulowanej nie dokona wpisu w terminie 7 dni, a od dnia wpływu wniosku do tego organu upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć

- działalność po dokonaniu zgłoszenia. Nie dotyczy to przypadku, gdy organ wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin 14 dni biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.
- Organ prowadzący rejestr w momencie dokonania wpisu nie weryfikuje prawdziwości oświadczenia złożonego przez wnioskodawcę. Jeżeli tylko wniosek spełnia warunki formalne, organ obowiązany jest do dokonania wpisu²⁵. Weryfikacja prawdziwości złożonych oświadczeń następuje w trakcie kontroli wykonywania działalności przez przedsiębiorcę, to jest dopiero po dokonaniu wpisu do rejestru – porównaj komentarz do art. 9j.
 - Wpis do rejestru jest czynnością materialno-techniczną i ma charakter deklaratoryjny, ponieważ po stronie przedsiębiorcy nie powstaje żadne uprawnienie w związku z uzyskaniem wpisu. Wpis do rejestru nie jest samodzielną podstawą nabycia przez przedsiębiorcę uprawnienia²⁶. Wpis nie ma charakteru decyzji administracyjnej, a na potwierdzenie wpisu organ wydaje zaświadczenie.
 - Zgodnie z art. 68 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej prowadzący rejestr organ może odmówić wpisu przedsiębiorcy do rejestru, który złożył prawidłowy pod względem formalnym wniosek, tylko w dwóch przypadkach. Po pierwsze, gdy wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem. Po drugie, gdy przedsiębiorcę wykreślono z rejestru danej działalności regulowanej z przyczyn, o których mowa w art. 71 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku. Odmowa wpisu do rejestru, w odróżnieniu od samego wpisu, następuje w formie decyzji administracyjnej. Wykreślenie przedsiębiorcy z rejestru w jednej gminie na podstawie art. 71 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności

- uniemożliwi mu uzyskanie wpisu także w innych gminach.
- Kontrowersje budzi kwestia wpisu do rejestru działalności regulowanej w kontekście przetargów na odbieranie lub odbieranie i zagospodarowanie odpadów komunalnych, to czy wpis do rejestru stanowi warunek udziału w postępowaniu, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1 p.z.p., oraz czy zamawiający może żądać od wykonawcy (na potwierdzenie spełnienia takiego warunku) przedstawienia zaświadczenia o wpisie do rejestru na terenie danej gminy aktualnego na dzień składania ofert lub wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu. Zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt 1 p.z.p. o udzielenie zamówienia mogą ubiegać się wykonawcy, którzy spełniają warunki dotyczące posiadania uprawnień do wykonywania określonej działalności lub czynności, jeżeli przepisy prawa nakładają obowiązek ich posiadania. Zakres dokumentów, jakich zamawiający może żądać na potwierdzenie spełniania tych warunków, określa rozporządzenie prezesa Rady Ministrów z 30 grudnia 2009 r. w sprawie rodzajów dokumentów oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane (Dz.U. z 2009 r. nr. 226, poz. 1817). Katalog dokumentów potwierdzających spełnienie warunków udziału w postępowaniu jest zamknięty i nie obejmuje zaświadczenia o wpisie do rejestru działalności regulowanej. W konsekwencji wydaje się, że zamawiający nie powinien żądać jego przedłożenia przez wykonawców wraz z ofertą lub wnioskiem.
 - Należy odróżnić konieczność posiadania uprawnienia do odbierania odpadów komunalnych na etapie składania ofert od etapu rzeczywistego wykonywania działalności gospodarczej objętej obowiązkiem uzyskania wpisu. Nie ulega wątpliwości, iż podmiot, który ma zamiar przystąpić do odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, to jest który zawarł umowę na odbieranie odpadów, powinien speł-

- niać warunki wykonywania działalności. Natomiast w naszej ocenie żądanie ich spełnienia oraz posiadania wpisu do rejestru już na etapie składania ofert jest nieuprawnione. Dopuszczenie możliwości żądania przez zamawiającego wpisu do rejestru na etapie składania ofert lub wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu oznaczałoby, że każdy przedsiębiorca zainteresowany uzyskaniem zamówienia powinien już w tym momencie spełniać wszystkie warunki wykonywania działalności gospodarczej określone w art. 9d u.c.p.g. w każdej gminie, w której ubiegałby się o zamówienie. Tym samym żądanie posiadania wpisu na etapie składania ofert lub wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu może być rozpatrywane w kategoriach naruszenia art. 7 prawa zamówień publicznych oraz art. 22 ust. 4 p.z.p. Należy przy tym zwrócić uwagę, że uzyskanie wpisu łączy się z posiadaniem (dysponowaniem) już w momencie składania oświadczenia określonego sprzętu i bazy technicznej. W znacznej części przypadków, w sytuacji gdy wykonawca nie uzyska zamówienia, również wpis do rejestru na terenie danej gminy okaże się niepotrzebny. Nie ma zatem powodu, aby narażać wykonawców na ponoszenie dodatkowych (czasem znacznych) kosztów związanych z uzyskiwaniem wpisu już na etapie udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia.
- Naszym zdaniem posiadanie wpisu do rejestru powinno być natomiast warunkiem zawarcia umowy z wybranym wykonawcą.
- ust. 2. Wpisu do rejestru oraz zmiany wpisu w rejestrze dokonuje się na pisemny wniosek przedsiębiorcy.**
- ust. 3. Wniosek o wpis do rejestru powinien zawierać:**
- 1) firmę, oznaczenie siedziby i adres albo imię, nazwisko i adres przedsiębiorcy;
 - 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
 - 3) numer identyfikacyjny REGON, o ile przedsiębiorca taki numer posiada;

Co grozi urzędnikom za błędne decyzje



Informacje dla pracowników administracji państwowej i samorządowej:

- ✧ kiedy urzędnicy odpowiedzą za błędne decyzje
- ✧ jakie kary finansowe im grożą

Wskazówki dla interesantów i petentów:

- ✧ jak dochodzić swoich roszczeń po błędnych decyzjach urzędników

Odpowiedzialność urzędników:

- ✧ cywilna ✧ karna ✧ pracownicza ✧ dyscyplinarna ✧ majątkowa

Liczba stron: **224**, cena: **99 zł**

Zamów książkę: www.ksiazki.gazetaprawna.pl, 801 626 666, (22) 761 30 30, bok@infor.pl

**DZIENNIK
GAZETA PRAWNA**

4) określenie rodzaju odbieranych odpadów komunalnych.

⚡ komentarz

- Wpis do rejestru oraz zmiany wpisu następują na pisemny wniosek przedsiębiorcy. Wniosek powinien odpowiadać wymaganiom formalnym, o których mowa w art. 9c, to znaczy powinien zawierać dane pozwalające na identyfikację przedsiębiorcy, które następnie zostaną umieszczone w rejestrze oraz określać rodzaj odbieranych przez przedsiębiorcę odpadów komunalnych. Do wniosku przedsiębiorca załącza oświadczenie, o którym mowa w art. 9 c ust. 4. Wniosek podlega opłacie skarbowej. Jeżeli wniosek nie spełnia warunków formalnych organ prowadzący rejestr wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku.
- Dane wskazane w art. 9c ust. 3 pkt. 1–3 nie następczą problemów interpretacyjnych. Wątpliwości budzi natomiast wymaganie wskazania rodzajów odbieranych odpadów komunalnych. Wskazując rodzaje odpadów przedsiębiorca powinien posługiwać się kodami wskazanymi w załączniku do rozporządzenia w sprawie katalogu odpadów. Powstają wątpliwości czy przedsiębiorca może/powinien wskazać rodzaje odpadów inne niż oznaczone kodem 20 01 zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia w sprawie katalogu, to jest czy odpady komunalne należy klasyfikować wyłącznie jako odpady z grupy 20 czy niektóre odpady o specyficznych właściwościach można zakwalifikować poza tą grupą – do innych grup odpadów – mimo iż nadal pozostaną odpadami komunalnymi. Wątpliwości wynikają przede wszystkim z faktu, iż zgodnie z par. 4 ust. 6 rozporządzenia w sprawie katalogu odpadów odpady opakowaniowe, będące odpadami komunalnymi, jeśli są zbierane selektywnie lub występują jako zmieszane odpady opakowaniowe, klasyfikuje się w podgrupie 15 01, a nie w 20 01. Zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Środowiska, które w tej kwestii dzieliśmy, przedsiębiorca nie powinien wskazując rodzaje odpadów, które będzie odbierał, ograniczać się jedynie do grupy oznaczonej kodem 20²⁷.

ust. 4. Do wniosku o wpis do rejestru dołącza się dowód uiszczenia opłaty skarbowej oraz oświadczenie o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości o następującej treści:
„Oświadczam, że:
1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru działalności regulowanej w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości są kompletne i zgodne z prawdą;
2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, określone w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2012 r. poz. 391)”.
ust. 5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, powinno zawierać także:
1) firmę, oznaczenie siedziby i adres albo imię, nazwisko i adres przedsiębiorcy;
2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
3) podpis przedsiębiorcy lub osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

ust. 4. Do wniosku o wpis do rejestru dołącza się dowód uiszczenia opłaty skarbowej oraz oświadczenie o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości o następującej treści:
„Oświadczam, że:
1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru działalności regulowanej w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości są kompletne i zgodne z prawdą;
2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, określone w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2012 r. poz. 391)”.
ust. 5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, powinno zawierać także:
1) firmę, oznaczenie siedziby i adres albo imię, nazwisko i adres przedsiębiorcy;
2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
3) podpis przedsiębiorcy lub osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

⚡ komentarz

- Wniosek o wpis do rejestru podlega opłacie skarbowej, która wynosi 50 zł zgodnie z ust. 36 pkt 9a części I załącznika do ustawy z 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2006 r. nr 225, poz. 1635 z późn. zm.). Wnioskodawca dołącza do wniosku zaświadczenie o uiszczeniu opłaty. Na podstawie art. 14 ustawy nowelizującej przedsiębiorcy, którzy w dniu wejścia w życie tej ustawy posiadali zezwolenie na odbieranie odpadów komunalnych, są zwolnieni z wnoszenia opłaty skarbowej za wpis do rejestru działalności regulowanej.
- Do wniosku przedsiębiorca składa dodatkowo oświadczenie w sprawie prawdziwości danych zawartych we wniosku oraz znajomości i spełniania warunków wykonywania działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Oświadczenie oprócz tekstu zawartego w art. 9c ust. 4 zawierać powinno ponadto:
 - firmę, oznaczenie siedziby i adres albo imię, nazwisko i adres przedsiębiorcy;
 - oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
 - podpis przedsiębiorcy lub osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

- podpis przedsiębiorcy lub osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.
- W literaturze podniesiono wątpliwości, co na gruncie u.c.p.g. oznaczają warunki wykonywania działalności i czy ograniczają się one tylko do wymagań, o których mowa w art. 9d ust. 1. Na wątpliwości takie wskazuje w szczególności A. Górski²⁸. W jego ocenie wymagania określone w art. 9d to niejedynie „warunki prowadzenia działalności”, o jakich mówi ustawa. Stwierdzenie to oparte byłoby na wykładni językowej odpowiednich przepisów i wynikającym z niej założeniu, że owe warunki (art. 9c ust. 4) to coś szerszego niż wymagania, do których odnosi się art. 9d (użycie słowa warunki zamiast słowa wymagania należałoby uznać za celowy zabieg ustawodawcy, podkreślający, iż nie chodzi tylko o wymagania z art. 9d). W takim razie do warunków należałoby zaliczyć również obowiązki dotyczące sposobu prowadzenia działalności, określone w art. 9e–h²⁹. Natomiast zdaniem W. Radeckiego oświadczenie dotyczące znajomości i spełniania warunków dotyczy warunków określonych w art. 9d ust. 1 u.c.p.g. Autorzy komentarza podziwiają pogląd W. Radeckiego. Stanowisko to potwierdza także Ministerstwo Sprawiedliwości³⁰ – szerzej por. uwagi do art. 6j u.c.p.g.
- Oświadczenie dotyczące spełnienia warunków odwołuje się także do wymagań wskazanych w art. 9d ust. 1 u.c.p.g. oraz do wymagań, o których jest mowa w wydanym na podstawie art. 9d ust. 2 rozporządzeniu ministra środowiska w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. W kwestii skutków braku rozporządzenia dla oświadczeń wnioskodawców – por. komentarz do art. 9d.
- Ani ustawa o swobodzie działalności gospodarczej, ani też u.c.p.g. nie przewidują odpowiedzialności karnej za złożenie nieprawdziwego oświadczenia ze względu na brak klauzuli zastępującej pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia (por. uwagi do art. 6n u.c.p.g.). Złożenie nieprawdziwego oświadczenia nie pozostanie jednak bez sankcji. Skutkować może bowiem wydaniem zakazu prowadzenia działalności przez przedsiębiorcę – szerzej por. komentarz do art. 9j u.c.p.g.
- Oświadczenie, o którym mowa w komentowanym przepisie, jest oświadczeniem wiedzy, a nie oświadczeniem woli, dlatego też nie jest możliwe jego złożenie przez pełnomocnika (por. uwagi do przepisu art. 8 ust. 1b u.c.p.g.).

ust. 6. Wpis jest dokonany z chwilą zamieszczenia danych w rejestrze.

⚡ komentarz

- Wpis dokonywany jest w momencie zamieszczenia danych w rejestrze. Organ prowadzący rejestr wydaje ponadto zaświadczenie o dokonaniu wpisu.

ust. 7. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta, dokonując wpisu do rejestru, nadaje przedsiębiorcy numer rejestrowy.
ust. 8. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przetwarza dane wpisane do rejestru oraz zapewnia bezpieczeństwo tych danych.

⚡ komentarz

- Organ prowadzący rejestr nadaje każdemu wpisanemu do rejestru przedsiębiorcy numer rejestrowy.
- Organ prowadzący rejestr przetwarza dane osobowe i zapewnia ich bezpieczeństwo.

ust. 9. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przekazuje marszałkowi województwa wykaz podmiotów wpisanych w danym miesiącu do rejestru działalności regulowanej w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz wykreślonych z tego rejestru, zawierający dane, o których mowa w art. 9b ust. 4.

⚡ komentarz

- Komentowany przepis został wprowadzony do u.c.p.g. przez nową ustawę o odpadach. Celem tej regulacji jest zagwarantowanie odpowiedniego przepływu informacji pomiędzy podmiotami prowadzącymi rejestry działalności regulowanej w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz podmiotami, które prowadzą rejestr podmiotów wprowadzających produkty, produkty w opakowaniach i gospodarujących odpadami (marszałkowie województw). Zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 6 nowej ustawy o odpadach marszałek województwa dokonuje wpisu do rejestru z urzędu podmiotu, który uzyskał wpis do rejestru działalności regulowanej w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości – na podstawie u.c.p.g.
- Nowa ustawa o odpadach tworzy także Bazę danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami. W bazie gromadzi się m.in. informacje o podmiotach odbierających odpady komunalne od właścicieli nieruchomości wraz z informacjami o ilości odebranych odpadów komunalnych, z podziałem na odbierane selektywnie i zmieszane, z wyodrębnieniem odpadów komunalnych ulegających biodegradacji.

ust. 10. Wykaz, o którym mowa w ust. 9, jest przekazywany do końca miesiąca następującego po okresie objętym wykazem.

⚡ komentarz

- Komentowany przepis został wprowadzony do u.c.p.g. przez nową ustawę o odpadach.
- Komentowany przepis określa termin, w jakim organ prowadzący rejestr w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości obowiązany jest przekazać dane właściwemu marszałkowi województwa. Dane powinny być przekazywane do końca miesiąca następującego po okresie objętym wykazem.

⚡ Art. 9d [Wymagania w stosunku do podmiotu odbierającego odpady komunalne]

ust. 1. Podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości jest obowiązany do spełnienia następujących wymagań:
1) posiadania wyposażenia umożliwiającego odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz zapewnienia jego odpowiedniego stanu technicznego;
2) utrzymania odpowiedniego stanu sanitarnego pojazdów i urządzeń do odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości;
3) spełnienia wymagań technicznych dotyczących wyposażenia pojazdów do odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości;
4) zapewnienia odpowiedniego usytuowania i wyposażenia bazy magazynowo-transportowej.

ust. 2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, o których mowa w ust. 1, kierując się koniecznością ujednolicenia wymagań dotyczących odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów.

⚡ komentarz

- Komentowany przepis określa wymagania, które powinien spełnić podmiot odbierający odpady komunalne.
- Wymagania zostały podzielone na 4 grupy:
 - posiadanie odpowiedniego wyposażenia i zapewnienie jego odpowiedniego stanu technicznego,
 - utrzymanie odpowiedniego stanu sanitarnego pojazdów i urządzeń,
 - odpowiednie wyposażenie pojazdów,
 - zapewnienie odpowiedniego usytuowania i wyposażenia bazy magazynowo-transportowej.
- Wymagania są formułowane bardzo ogólnie, co pozostawia daleko idące możliwości ich interpretacji. W celu ujednolicenia wymagań dotyczących odbierania odpadów komunalnych art. 9d ust. 2 wprowadza upoważnienia dla ministra właściwego do spraw środowiska, aby w porozumieniu

- z ministrem właściwym do spraw gospodarki określił w formie rozporządzenia szczegółowe wymagania. Ministerstwo Środowiska przygotowało już wiosną 2012 r. projekt rozporządzenia w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Projekt rozporządzenia podlegał procedurze notyfikacji Komisji Europejskiej na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz.U. z 2002 r. nr 239, poz. 2039). Pomimo iż notyfikacja zakończyła się pomyślnie w sierpniu 2012 r., a przedstawiciele Ministerstwa Środowiska zapowiadali szybkie wejście rozporządzenia w życie, to ukazało się ono dopiero w Dzienniku Ustaw z 25 stycznia 2013 r. Rozporządzenie ministra środowiska z 11 stycznia 2012 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości (dalej – rozporządzenie w sprawie wymagań) wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Brak podstawowego dla podmiotów odbierających odpady aktu prawnego wywoływał niepewność co do zasad ich funkcjonowania, tym bardziej że spełnienie przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie wymagań warunków wymaga poczynienia nakładów przez część podmiotów.
- Począwszy od 1 stycznia 2013 r. działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości można prowadzić wyłącznie na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej. Zgodnie z par. 6 rozporządzenia w sprawie wymagań podmioty, które przed dniem wejścia w życie rozporządzenia uzyskały wpis lub złożyły wniosek o wpis do rejestru lub gminne jednostki organizacyjne, które przed dniem wejściem w życie rozporządzenia prowadziły działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, powinny dostosować się do wymagań wynikających z rozporządzenia w terminie 3 miesięcy od dnia jego wejścia w życie. Brak dostosowania się do wymagań we wskazanym terminie stanowić będzie podstawę do wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru działalności regulowanej na podstawie art. 9j ust. 2 pkt 3 u.c.p.g. (por. komentarz do art. 9j u.c.p.g.) lub do wydania zakazu wykonywania działalności w zakresie odbierania odpadów od właścicieli nieruchomości przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w stosunku do jednostki gminnej na podstawie art. 9k pkt 1 u.c.p.g. (por. komentarz do art. 9k u.c.p.g.).
- Poniżej przedstawiamy główne wymagania, które powinny spełniać podmioty odbierające odpady od właścicieli nieruchomości zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wymagań.
- Po pierwsze, podmiot odbierający odpady komunalne powinien posiadać bazę magazynowo-transportową usytuowaną w gminie, z terenu której odbiera odpady lub w odległości nie większej niż 60 km od granicy tej gminy. Baza musi być usytuowana na terenie, do którego podmiot posiada tytuł prawny. Przedsiębiorca/jednostka gminna zobowiązana jest do zapewnienia odpowiedniego wyposażenia bazy magazynowo-transportowej, w szczególności:
 - teren bazy magazynowo-transportowej powinien być zabezpieczony w sposób uniemożliwiający wstęp osobom nieupoważnionym,
 - miejsca przeznaczone do parkowania pojazdów powinny być zabezpieczone przed emisją zanieczyszczeń do gruntu,
 - miejsca magazynowania selektywnie zebranych odpadów komunalnych powinny być zabezpieczone przed emisją zanieczyszczeń do gruntu oraz zabezpieczone przed działaniem czynników atmosferycznych,
 - teren bazy magazynowo-transportowej powinien być wyposażony w urządzenia lub systemy zapewniające zagospodarowanie wód opadowych i ścieków przemysłowych, pochodzących z terenu bazy zgodnie z wymaganiami prawa wodnego,
 - baza powinna posiadać miejsca przeznaczone do parkowania pojazdów,

KOMENTARZE

- baza powinna posiadać pomieszczenie socjalne dla pracowników odpowiadające liczbie zatrudnionych osób,
- baza powinna posiadać miejsca do magazynowania selektywnie zebranych odpadów z grupy odpadów komunalnych,
- baza powinna posiadać legalizowaną samochodową wagę najazdową – w przypadku gdy na terenie bazy następuje magazynowanie odpadów,
- baza powinna posiadać punkt bieżącej konserwacji i napraw pojazdów oraz miejsce do mycia i dezynfekcji pojazdów, o ile czynności te nie są wykonywane przez uprawnione podmioty zewnętrzne poza terenem bazy magazynowo-transportowej. Część transportowa oraz część magazynowa bazy mogą znajdować się na oddzielnych terenach.
- Kolejnym wymaganiem są obowiązki w zakresie posiadania wyposażenia umożliwiającego odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz jego odpowiedniego stanu technicznego. Zgodnie z par. 3 rozporządzenia w sprawie wymagań podmiot odbierający odpady komunalne powinien posiadać co najmniej dwa pojazdy przystosowane do odbierania zmieszanych odpadów komunalnych oraz co najmniej dwa pojazdy przystosowane do odbierania selektywnie zebranych odpadów komunalnych, a także co najmniej jeden pojazd do odbierania odpadów bez funkcji kompaktującej. Pojazdy powinny być trwale i czytelnie oznakowane, w widocznym miejscu, nazwą firmy oraz danymi adresowymi i numerem telefonu podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości.
- W zakresie wymagań technicznych dla pojazdów rozporządzenie wymaga między innymi, aby pojazdy były wyposażone w system monitoringu bazujący na systemie pozycjonowania satelitarnego umożliwiający trwale zapisywanie, przechowywanie i odczytywanie danych o położeniu pojazdu i miejscach postojów oraz czujników zapisujących dane o miejscach wyładunku odpadów.

Art. 9e. [Postępowanie w stosunku do odebranych odpadów komunalnych]

ust. 1. Podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości jest obowiązany do:

1) przekazywania odebranych od właścicieli nieruchomości selektywnie zebranych odpadów komunalnych do instalacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów, zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, o której mowa w art. 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;

2) przekazywania odebranych od właścicieli nieruchomości zmieszanych odpadów komunalnych, odpadów zielonych oraz pozostałości z sortowania odpadów komunalnych przeznaczonych do składowania do regionalnej instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych.

ust. 2. Zakazuje się mieszania selektywnie zebranych odpadów komunalnych ze zmieszanymi odpadami komunalnymi odbieranymi od właścicieli nieruchomości.

komentarz

- Komentowany przepis określa obowiązki podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości w zakresie ich przekazywania do zagospodarowania w odniesieniu do poszczególnych frakcji odpadów.
- Art. 9e ust. 1 pkt 1 u.c.p.g. dotyczy odpadów selektywnie zbieranych, a art. 9e ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. odpadów zmieszanych, odpadów zielonych i resztek z sortowania przeznaczonych do składowania.
- Zgodnie z komentowanym art. 9e ust. 1 pkt 1 u.c.p.g. podmiot odbierający odpady obowiązany jest przekazać selektywnie zebrane frakcje odpadów komunalnych do instalacji odzysku i unieszkodliwiania zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, o której mowa w art. 7 ustawy o odpadach. 23 stycznia 2013 r. ustawa o odpadach utraciła moc, a w życie weszła nowa ustawa o odpadach. Na podstawie art. 203 nowej ustawy o odpadach ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o ustawie z 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, należy przez to rozumieć

- ustawę z 14 grudnia 2012 r. o odpadach. W nowej ustawie o odpadach hierarchię postępowania z odpadami reguluje art. 17. Hierarchia ta jest zgodna z postanowieniami dyrektywy 2008/98/WE i w tym zakresie nowa ustawa o odpadach dokonuje ich implementacji do polskiego porządku prawnego, i obejmuje:
- 1) zapobieganie powstawaniu odpadów,
 - 2) przygotowywanie do ponownego użycia,
 - 3) recykling,
 - 4) inne procesy odzysku,
 - 5) unieszkodliwianie.
- Do selektywnie zebranych frakcji odpadów komunalnych nie ma zastosowania zasada regionalizacji wprowadzona ustawą nowelizującą. Odpady zebrane selektywnie mogą być przetwarzane w instalacjach położonych poza regionem, na terenie którego zostały wytworzone, ale zawsze z uwzględnieniem zasady bliskości, zgodnie z art. 20 nowej ustawy o odpadach. To znaczy – w miejscu powstania, a jeśli nie jest to możliwe, to jak najbliższej miejsca powstania przy zachowaniu hierarchii postępowania z odpadami i przy uwzględnieniu najlepszej dostępnej techniki lub technologii, o której mowa w art. 143 prawa ochrony środowiska.
 - Na podstawie komentowanego art. 9e ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. podmioty (zarówno przedsiębiorcy, jak i jednostki gminne) odbierające odpady komunalne od właścicieli nieruchomości zobowiązane są do przekazywania trzech frakcji odpadów – odpadów zmieszanych, odpadów zielonych oraz pozostałości z sortowania odpadów komunalnych przeznaczonych do składowania do regionalnych instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych. Są to trzy frakcje objęte tzw. regionalizacją. Zgodnie z art. 20 ust. 7 nowej ustawy o odpadach zakazuje się przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, pozostałości z sortowania odpadów komunalnych oraz pozostałości z procesu mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych, o ile są przeznaczone do składowania, i odpadów zielonych poza obszarem regionu gospodarki odpadami komunalnymi, na którym zostały wytworzone.
 - Nowa ustawa o odpadach posługuje się terminem: „pozostałości z sortowania odpadów komunalnych oraz pozostałości z procesu mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych, o ile są przeznaczone do składowania” w miejsce terminu: „pozostałości z sortowania odpadów komunalnych przeznaczonych do składowania” stosowanego w ustawie o odpadach oraz w u.c.p.g. Oznacza to de facto rozszerzenie frakcji objętych regionalizacją. Powyższe nie ma jednak znaczenia dla obowiązków podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości w zakresie przekazywania odpadów do regionalnych instalacji do przetwarzania odpadów, w szczególności nie rozszerza obowiązków podmiotów odbierających odpady.
 - Regionalne instalacje do przetwarzania odpadów komunalnych są kategorią instalacji, na których opiera się nowy system gospodarowania odpadami. Szczegółowe uwagi dotyczące instalacji regionalnych – porównaj komentarz do art. 3a u.c.p.g. Należy wskazać, iż nowa ustawa o odpadach wprowadziła niewielką zmianę redakcyjną do definicji regionalnej instalacji do przetwarzania odpadów (RIPOK)³¹. Przedmiotowa zmiana rozstrzyga wątpliwości dotyczące metod przetwarzania, które powinna zapewnić instalacja, aby uzyskać status regionalnej.
 - Obecnie, co wynika z uchwalonych w 2012 r. wojewódzkich planów gospodarki odpadami, sytuacja poszczególnych regionów zagospodarowania odpadów pod względem stanu instalacji regionalnych jest zróżnicowana. W skali kraju należy wskazać na niewystarczającą liczbę instalacji regionalnych. Występują regiony, w których nie ma żadnej działającej instalacji regionalnej, oraz takie, w których moce przerobowe instalacji regionalnych są wyższe niż całkowity wolumen odpadów komunalnych wytwarzany w danym regionie (województwo zachodniopomorskie). W wielu regionach istniejące instalacje regionalne mają ograniczone moce przerobowe i nie będą mogły przetworzyć wszystkich odpadów, o których mowa w art. 9e ust. 1 pkt 2 u.c.p.g.

- Należy uznać, iż w przypadku braku regionalnej instalacji do przetwarzania odpadów w danym regionie lub niemożności przyjęcia odpadów przez instalację regionalną (np. z powodu ograniczonych mocy przerobowych) podmiot odbierający odpady jest obiektywnie pozbawiony możliwości spełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 9e ust. 1 pkt 2 u.c.p.g., i powinien przekazywać odpady do instalacji posiadających status instalacji zastępczych. Instalacje zastępcze to, zgodnie z art. 38 ust. 2 pkt 2 nowej ustawy o odpadach, wskazane w wojewódzkich planach gospodarki odpadami instalacje przewidziane do zastępczej obsługi tych regionów, w przypadku gdy znajdująca się w nich instalacja uległa awarii lub nie może przyjmować odpadów z innych przyczyn oraz do czasu uruchomienia regionalnych instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych.
- Naruszenie przez podmiot odbierający odpady obowiązku z art. 9e ust. 1 pkt. 2 u.c.p.g. pociąga za sobą sankcje. Zgodnie z art. 9x ust. 1 pkt 3 u.c.p.g. podmiot, który nie przekazuje odebranych od właścicieli nieruchomości zmieszanych odpadów komunalnych odpadów zielonych oraz pozostałości z sortowania odpadów komunalnych przeznaczonych do składowania do regionalnej instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 zł do 2000 zł za pierwszy ujawniony przypadek. Drugi stwierdzony przypadek naruszenia przedmiotowego obowiązku stanowi podstawę do:
 - wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru działalności regulowanej – por. uwagi do art. 9j ust. 2 u.c.p.g.
 - bądź wydania zakazu prowadzenia działalności jednostce gminnej – por. uwagi do art. 9 k pkt 2 u.c.p.g.
- Celem komentowanego art. 9e ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. jest zapewnienie strumienia odpadów komunalnych instalacjom regionalnym. Nakładając obowiązki na podmioty odbierające odpady, de facto komentowany przepis przyznaje wyłączne uprawnienie instalacjom regionalnym w zakresie przetwarzania trzech frakcji odpadów. Jest to jeden z kluczowych przepisów reformy wprowadzonej przez ustawę nowelizującą. Na jego podstawie strumień odpadów komunalnych z trzech frakcji kierowany jest jedynie do instalacji o statusie regionalnych. Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy nowelizującej jej celem było m.in. zwiększenie liczby nowoczesnych instalacji do odzysku, w tym recyklingu, oraz unieszkodliwiania odpadów komunalnych w sposób inny niż składowanie odpadów poprzez zapewnienie tym instalacjom strumienia odpadów.
- W kontekście komentowanego art. 9e ust. 1 pkt 2 u.c.p.g., art. 6d u.c.p.g. oraz art. 6m ust. 1 u.c.p.g. pojawia się pytanie o możliwość kierowania przez gminę strumienia odpadów do konkretnej instalacji regionalnej, tj. o możliwość wskazania w specyfikacji istotnych warunków zamówienia lub umowie z wykonawcą usługi odbierania odpadów od właścicieli nieruchomości (wybieranym na podstawie art. 6d u.c.p.g.) konkretnej instalacji, do której powinien on przekazywać odpady objęte obowiązkiem z art. 9e ust. 1 pkt 2, zebrane na terenie danej gminy/danego sektora.
- Powyższe wątpliwości dotyczą strumienia odpadów, nad którym władztwo ma gmina. Podmioty odbierające odpady od właścicieli nieruchomości niezamieszkanymi, na których powstają odpady komunalne, a które nie zostały objęte systemem gminnym na podstawie art. 6c ust. 2 u.c.p.g. samodzielnie dokonują wyboru instalacji regionalnej (zastępczej), do której przekazują odpady.
- Kontrola nad strumieniem odpadów jest kwestią kluczową z punktu widzenia planowania nowych instalacji. Bez zagwarantowania strumienia odpadów dla konkretnej instalacji trudno wyobrazić sobie sfinansowanie budowy kosztownych instalacji przetwarzania odpadów. Gwarantowana wielkość strumienia odpadów o odpowiednich właściwościach kalorycznych jest podstawowym parametrem przy podejmowaniu decyzji o budowie i finansowaniu takich przedsięwzięć. Dotychczasowy brak regulacji prawnych zapewniających gminom kontrolę strumienia odpadów stanowił jedną

- z największych barier dla sfinansowania i budowy nowoczesnych instalacji przetwarzania odpadów.
- Zdaniem części autorów obowiązujące przepisy, w szczególności u.c.p.g., nie pozwalają na kierowanie strumienia odpadów do konkretnej instalacji. Dopuszczenie takiej możliwości byłoby ograniczeniem zasady swobody prowadzenia działalności gospodarczej, niemającym umocowania w obowiązujących przepisach³². W tym kontekście wskazuje się także na argumenty dotyczące wolności działalności gospodarczej oraz ochrony konkurencji.
 - Stanowisko Ministerstwa Środowiska w sprawie możliwości kierowania odpadów do konkretnej instalacji jest następujące:

Odpowiedź na interpelację nr 3266

Odnosząc się do problemu kierowania strumienia odpadów z terenu gminy do konkretnej regionalnej instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych, to w opinii ministra środowiska na gruncie przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach jest to możliwe, jeżeli gmina przeprowadzi przetarg na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Jednakże wybór konkretnej instalacji należy rozpatrywać na gruncie odrębnych przepisów ustaw, m.in. o samorządzie gminnym, o finansach publicznych, prawa zamówień publicznych itp. Wobec powyższego gmina ma prawo wykonywać zadania o charakterze użyteczności publicznej za pomocą własnych jednostek budżetowych lub spółek prawa handlowego z zastosowaniem instytucji tzw. zamówień in house. Dotyczy to przypadków, gdy zadanie zostaje powierzone utworzonemu w tym celu przez gminę podmiotowi (np. własnej jednostce organizacyjnej, spółce prawa handlowego), w odniesieniu do którego gmina będzie sprawować pełną kontrolę (100 proc. udziałów albo akcji). W takim przypadku gmina nie będzie miała obowiązku stosowania procedur udzielania zamówień publicznych określonych w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2007 r. nr 223, poz. 1778 z późn. zm.)³³.

- Autorzy niniejszego komentarza podzielają w powyższym zakresie stanowisko ministra środowiska.
- W naszej ocenie komentowany przepis art. 9e ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. nie zawiera wprawdzie regulacji w zakresie możliwości kierowania strumienia odpadów do konkretnej instalacji, a jedynie wyposaża instalacje regionalne w rodzaj monopolu na zagospodarowanie niektórych frakcji odpadów, możliwość kierowania strumienia odpadów wynika jednak z innych przepisów u.c.p.g., w tym w szczególności z art. 3a u.c.p.g. Naszym zdaniem gmina budując własną instalację bądź dokonując np. wyboru koncesjonariusza, którego wynagrodzenie stanowi prawo eksploatacji instalacji, zleciła już zagospodarowanie odpadów. Wobec tego nie ma potrzeby zlecania zagospodarowania na podstawie art. 6d ust. 1 u.c.p.g. Stanowisko, iż to podmiot odbierający odpady może wybierać instalacje regionalne, do których przekazywać będzie odpady, uważamy za nieprawidłowe i sprzeczne z celem i literą u.c.p.g.
- Jesteśmy zdania, iż w przypadku ogłoszenia przetargu na odbieranie odpadów na podstawie art. 6d u.c.p.g. gmina może wskazać wykonawcy instalację regionalną lub inną (w przypadku frakcji selektywnie zebranych), do której powinien przekazywać odpady, jeżeli ich zagospodarowanie zostało uprzednio zleczone, w szczególności na podstawie art. 3a u.c.p.g. Natomiast w przypadku przetargu na odbieranie i zagospodarowanie podmiot odbierający odpady komunalne będzie wybierał i wskazywał w ofercie instalację, do których będzie przekazywał odpady.
- W kontekście możliwości kierowania strumienia odpadów do konkretnych instalacji wskazujemy na zawisłą przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej sprawę o sygnaturze C-292/12. Trybunał odpowie

między innymi na pytanie: czy art. 106 ust. 1 w związku z art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej jak również swobody przepływu towarów, przedsiębiorczości i świadczenia usług należy interpretować w ten sposób, że nie stanowi naruszenia żadnego (żadnej) z nich, jeżeli państwo członkowskie dopuści, by na określonym obszarze przedsiębiorstwu, które prowadzi określoną instalację przetwarzania odpadów, przyznane zostało za wynagrodzeniem wyłączne prawo przetwarzania odpadów komunalnych, w sytuacji gdy w promieniu 260 km działa wiele przedsiębiorstw konkurencyjnych, do których należy wiele różnych instalacji przetwarzania odpadów, odpowiadających wymogom środowiskowym i stosujących równoważne technologie? Oraz: czy art. 16 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może w oparciu o zasadę bliskości ograniczyć konkurencję i zezwolić, by przedsiębiorstwu, które prowadzi instalację przetwarzania odpadów, położoną najbliżej miejsca powstawania odpadów, przyznać za wynagrodzeniem wyłączne prawo przetwarzania odpadów, w sytuacji gdy w promieniu 260 km działa wiele przedsiębiorstw konkurencyjnych, do których należy wiele różnych instalacji przetwarzania odpadów, odpowiadających wymogom środowiskowym i stosujących równoważne technologie?

- Art. 9e ust. 2 u.c.p.g. wprowadza zakaz mieszania odpadów zbieranych selektywnie. Sankcję za złamanie tego zakazu przewiduje art. 9x ust. 1 pkt 2 u.c.p.g.

Art. 9f. [Niedopełnienie przez właściciela nieruchomości obowiązku w zakresie selektywnego zbierania]

W przypadku niedopełniania przez właściciela nieruchomości obowiązku w zakresie selektywnego zbierania odpadów komunalnych podmiot odbierający odpady komunalne przyjmuje je jako zmieszane odpady komunalne i powiadamia o tym gminę.

komentarz

- W przypadku stwierdzenia, iż właściciel nieruchomości nie spełnia obowiązków w zakresie selektywnego zbierania odpadów komunalnych, podmiot odbierający odpady przyjmuje je jako zmieszane i powiadamia gminę o niedopełnieniu przez właściciela nieruchomości obowiązków.
- Obowiązki w zakresie selektywnego zbierania odpadów komunalnych przez właścicieli nieruchomości wprowadza regulamin utrzymania czystości i porządku wydany zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a) u.c.p.g. Regulamin określa sposób wypełniania tego obowiązku. W szczególności może wprowadzić zarówno selektywną zbiórkę odpadów u źródła, jak i w punktach selektywnego zbierania (tzw. gniazdach).
- Zgodnie z art. 23 ust. 1 nowej ustawy o odpadach – odpady są zbierane w sposób selektywny. W tym zakresie nowa ustawa o odpadach nie wprowadza zmiany do dotychczasowego stanu prawnego, gdyż tak sformułowany wymóg obowiązywał również w dotychczasowym stanie prawnym.
- Obowiązkiem właściciela nieruchomości jest w przypadku selektywnej zbiórki prowadzonej u źródła zbieranie odpadów z podziałem na określone w regulaminie frakcje odpadów. Regulamin może zawierać dalej idące wymagania w zakresie sposobu prowadzenia selektywnego zbierania, np. przez określenie dopuszczalnego poziomu zanieczyszczenia odpadów zbieranych selektywnie innymi rodzajami odpadów, co pozwoli na stwierdzenie, kiedy odpady są selektywnie zbierane. Szerzej porównaj komentarz do art. 4 ust. 2 u.c.p.g. Komentowany przepis wydaje się dotyczyć właśnie niedopełnienia obowiązków w zakresie selektywnej zbiórki u źródła.
- „Kontrola” przez podmiot odbierający odpady wypełniania obowiązku selektywnej zbiórki prowadzonej jedynie w formie punktów selektywnego zbierania (tzw. gniazd) wydaje się utrudniona. Co więcej, podmiot odbierający odpady w tej sytuacji odbiera od właściciela nieruchomości wyłącznie odpady zmieszane pozbawione frakcji podlegających selektywnej zbiórce – te powinny zostać przekazane do punk-

tów selektywnej zbiórki. Aby stwierdzić niedopełnienie obowiązku przez właściciela nieruchomości, podmiot odbierający musiałby dokonać analizy składu odpadów zmieszanych i stwierdzić występowanie w nich frakcji podlegających selektywnej zbiórce.

- U.c.p.g. wprowadza niższe opłaty za gospodarowanie odpadami dla właścicieli nieruchomości, którzy zbierają odpady w sposób selektywny (art. 6k ust. 3 u.c.p.g.). Stanowić ma to zachętę do prowadzenia selektywnej zbiórki odpadów. Mieszkańcy, którzy deklarują selektywne zbieranie, a w rzeczywistości tego nie czynią, korzystają bezprawnie z niższej stawki opłaty. Art. 6f u.c.p.g. ma na celu ułatwienie kontroli prawdziwości oświadczeń przez organy gminy. Otrzyma- nie informacji o niezgodnym z deklaracją zbieraniu odpadów pozwoli na wszczęcie postępowania z art. 6 p u.c.p.g. w zakresie określenia wysokości opłaty.

Art. 9g. [Obowiązki podmiotu odbierającego odpady na zlecenie właścicieli nieruchomości w zakresie samodzielnego osiągnięcia celów ekologicznych]

Podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, który nie działa na podstawie umowy, o której mowa w art. 6f ust. 1, i nie świadczy takiej usługi w trybie zamówienia z wolnej ręki, o którym mowa w art. 6f ust. 2, jest obowiązany do osiągnięcia w danym roku kalendarzowym w odniesieniu do masy odebranych przez siebie odpadów komunalnych poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami oraz ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3b ust. 2 i art. 3c ust. 2.

komentarz

- Komentowany przepis wprowadza szczególnie obowiązek dla przedsiębiorców oraz jednostek gminnych, które odbierają odpady komunalne na innej podstawie niż umowa z gminą zawarta w wyniku przetargu, o którym mowa w art. 6d u.c.p.g. bądź w wyniku udzielenia zamówienia z wolnej ręki na podstawie art. 6f ust. 2 u.c.p.g. W szczególności chodzi tu o sytuację, kiedy podmioty te odbierają odpady od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne. Z tym obowiązkiem skorelowany jest obowiązek sprawozdawczy z art. 9n ust. 4 i ust. 5 u.c.p.g.
- Celem przepisu jest zagwarantowanie osiągnięcia celów ilościowych w zakresie poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami oraz ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania. Na podstawie art. 3 b i 3 c u.c.p.g. obowiązek ten został nałożony na gminy w stosunku do całego strumienia odpadów komunalnych powstających na ich terenie. W stosunku do strumienia odpadów komunalnych kontrolowanego przez gminy na podstawie art. 6c ust. 1 oraz 6c ust. 2 u.c.p.g. gminy mają możliwość zastosowania środków, które pozwolą na realizację tego celu, w szczególności poprzez stosowanie zachęt fiskalnych (opłata).
- Podmioty, o których mowa w komentowanym przepisie, są zobowiązane do osiągnięcia celów ilościowych określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3b ust. 2 oraz art. 3c ust. 2 u.c.p.g. – obecnie w rozporządzeniu ministra środowiska z 29 maja 2012 r. w sprawie poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami niektórych frakcji odpadów komunalnych (Dz.U. z 2012 r., poz. 645) oraz rozporządzeniu ministra środowiska z 25 maja 2012 r. w sprawie poziomów ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania oraz sposobu obliczania poziomu ograniczania masy tych odpadów (Dz.U. z 2012 r., poz. 676).
- Komentowany przepis budzi wątpliwości interpretacyjne. Literalna wykładnia wskazuje, iż znajduje on zastosowanie jedynie do podmiotów, które w ogóle nie świadczą

usług na rzecz gminy. Zgodnie z tą interpretacją przepis nie znajdzie zastosowania do podmiotów, które działają jednocześnie na podstawie umowy z gminą, jak i odbierają odpady od właścicieli nieruchomości niezamieszka- nych, w stosunku do których rada gminy nie podjęła uchwały, o której mowa w art. 6c ust. 2 u.c.p.g., działają na terenie kilku gmin i w niektórych z nich odbierają odpady na zlecenie gminy, a w innych odbierają jedynie odpady od właścicieli nieruchomości niezamieszka- nych oraz kiedy przedsiębiorca działający na terenie jednej gminy podzielonej na sektory zawarł z gminą umowę jedynie w stosunku do jednego z sektorów.

- Wykładnia celowościowa komentowanego przepisu prowadzi jednak do wniosku, iż znajduje on zastosowanie do wszystkich podmiotów odbierających odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, w zakresie, w jakim nie działają one na zlecenie gminy. Innymi słowy, obowiązek osiągnięcia celów ilościowych nie dotyczy odpadów odebranych na zlecenie gminy. W praktyce, w przypadku podmiotu, który działa zarówno na zlecenie gminy, jak i na podstawie umów z właścicielami nieruchomości, określenie wolumenu poszczególnych odpadów może okazać się utrudnione i wymagać będzie podjęcia przez podmiot dodatkowych środków – jak np. odbierania odpadów na podstawie umów w odrębny sposób (odrębne kursy pojazdów tylko do nieruchomości niezamieszka- nych).
- Należy ocenić negatywnie nieprecyzyjne sformułowanie komentowanego przepisu, w szczególności ze względu na to, iż niespełnienie obowiązku wprowadzonego przez ten przepis prowadzić może do sankcji w postaci wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru działalności regulowanej na tej podstawie lub wydania w stosunku do jednostki gminnej zakazu prowadzenia działalności przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Art. 9h. [Obowiązki podmiotu odbierającego odpady na zlecenie właścicieli nieruchomości w zakresie przekazania rachunku]

Podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, który nie działa na podstawie umowy, o której mowa w art. 6f ust. 1, i nie świadczy takiej usługi w trybie zamówienia z wolnej ręki, o którym mowa w art. 6f ust. 2, jest obowiązany przekazać właścicielom nieruchomości, od których odbiera odpady komunalne, rachunek, w którym są wyszczególnione koszty odbierania i zagospodarowania odpadów komunalnych.

komentarz

- Adresatem normy jest podobnie jak w przypadku art. 9g u.c.p.g. podmiot, który odbiera odpady komunalne z nieruchomości niezamieszka- nych, na których powstają odpady komunalne. W zakresie wątpliwości co do zakresu podmiotowego komentowanego przepisu – por. komentarz do art. 9g u.c.p.g.
- Podmiot ten obowiązany jest do przekazania właścicielom nieruchomości rachunku, w którym odrębnie zostaną wskazane koszty odbierania, a odrębnie zagospodarowania.

Art. 9i. [Wniosek o wykreślenie z rejestru]

W przypadku zakończenia działalności polegającej na odbieraniu odpadów komunalnych przedsiębiorca odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości jest obowiązany złożyć do właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, w terminie 14 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania tej działalności, wniosek o wykreślenie z rejestru.

komentarz

- Komentowany przepis wprowadza obowiązek złożenia wniosku o wykreślenie z rejestru w ciągu 14 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania działalności.
- Wydaje się, iż przepis ten znajdzie zastosowanie także do przedsiębiorców, którzy nigdy nie wykonywali działal-

ności na terenie danej gminy, a wpis do rejestru uzyskali jedynie na potrzeby postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych. W zakresie problemu – czy wpis do rejestru działalności regulowanej stanowić może warunek podmiotowy udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia – porównaj komentarz do art. 9j u.c.p.g.

- W przypadku gdy przedsiębiorca nie złożył wniosku we wskazanym terminie, organ na podstawie art. 9j ust. 2 pkt 2 u.c.p.g. dokonuje wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru.

Art. 9j. [Wykreślenie z rejestru z urzędu]

ust. 1. Wykreślenie z rejestru następuje w przypadkach, o których mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

ust. 2. Wykreślenie z rejestru następuje także w przypadku gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem;
- 2) stwierdzono trwałe zaprzestanie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej na terenie gminy objętej wpisem;
- 3) stwierdzono, że przedsiębiorca nie spełnia wymagań określonych dla podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości;
- 4) stwierdzono, że przedsiębiorca po raz drugi przekazuje zmieszane odpady komunalne, odpady zielone lub pozostałości z sortowania odpadów komunalnych przeznaczonych do składowania do instalacji innych niż regionalne instalacje do przetwarzania odpadów komunalnych;
- 5) przedsiębiorca, który nie działa na podstawie umowy, o której mowa w art. 6f ust. 1, i nie świadczy usługi odbierania odpadów komunalnych w trybie zamówienia z wolnej ręki, o którym mowa w art. 6f ust. 2, w kolejnym roku kalendarzowym nie osiągnął poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami oraz ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3b ust. 2 i art. 3c ust. 2.

komentarz

- Wykreślenie przedsiębiorcy z rejestru może nastąpić wyłącznie w przypadkach określonych przez ustawę (art. 66 ust. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej).
- Spełnianie przez przedsiębiorcę warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej nie podlega weryfikacji w momencie dokonania wpisu przedsiębiorcy do rejestru, natomiast podlega kontroli, w szczególności przez organ prowadzący rejestr danej działalności po uzyskaniu wpisu (art. 70 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej).
- Komentowany przepis wskazuje okoliczności, w których organ wykreśla z urzędu przedsiębiorcę z rejestru działalność regulowanej przedsiębiorców prowadzących odbiór odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Przepis ma charakter sankcyjny.
- Przypadki, w których następuje zgodnie z komentowanym przepisem wykreślenie z rejestru z urzędu, można podzielić na dwie grupy. Pierwsza z nich to okoliczności wskazane w art. 71 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, druga to przyczyny wskazane w art. 9j ust. 2 u.c.p.g.
- Pomimo że w art. 9j ust. 1 u.c.p.g. mowa jest o przypadkach (liczba mnoga) wskazanych w art. 71 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności, w których następuje wykreślenie z rejestru, uznać należy, iż chodzi o przypadek wydania decyzji zakazującej prowadzenia działalności na podstawie jednej z przesłanek wskazanych w art. 71 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Innymi słowy, wykreślenie z rejestru na podstawie art. 9j ust. 1 u.c.p.g. będzie zawsze poprzedzone wydaniem decyzji o zakazie wykonywania działalności objętej wpisem na podstawie art. 71 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Decyzja o zakazie podlega natychmiastowemu wykonaniu i stanowi podstawę wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru. Zakaz dotyczy jedynie działalności objętej wpisem do

KOMENTARZE

rejestru, a nie wykonywania jakiejkolwiek działalności gospodarczej.

- Decyzja o zakazie wykonywania działalności na podstawie art. 71 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej niesie za sobą daleko idące konsekwencje. Po pierwsze, organ z urzędu wykreśli przedsiębiorcę z rejestru działalności regulowanej. Po drugie, organ odmówi takiemu przedsiębiorcy wpisu do rejestru, jeżeli od czasu wydania decyzji o zakazie działalności nie upłynął okres 3 lat. Po trzecie, na podstawie art. 71 ust. 4 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej z urzędu następuje wykreślenie przedsiębiorcy z innych rejestrów działalności regulowanej, gdy przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności. Sankcja w postaci wykreślenia przedsiębiorcy z innych rejestrów będzie uciążliwa w przypadku przedsiębiorców odbierających odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, którzy mogą być jednocześnie wpisani do kilku rejestrów działalności gospodarczej. Wydanie zakazu przez organ prowadzący rejestr w jednej gminie skutkować będzie automatycznym wykreśleniem przedsiębiorcy z rejestru działalności regulowanej w innych gminach oraz stanowić będzie podstawę odmowy wpisu na podstawie art. 68 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przez okres 3 lat od dnia wydania zakazu – art. 72 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.
- Przesłanki wydania zakazu wskazane w art. 71 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej to:
 - złożenie oświadczenia o znajomości i spełnianiu warunków wykonywania działalności regulowanej niezgodnego ze stanem faktycznym, lub
 - nieusunięcie naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej w wyznaczonym przez organ terminie, lub
 - stwierdzenie przez organ rażącego naruszenia warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej przez przedsiębiorcę.
- Pierwszą z przesłanek wydania zakazu prowadzenia działalności na podstawie art. 71 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej jest złożenie nieprawdziwego oświadczenia o znajomości i spełnianiu warunków prowadzenia działalności. Jeżeli przedsiębiorca nie spełniał któregoś z warunków prowadzenia działalności w momencie złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 9c ust. 4 u.c.p.g., oznacza to, iż nie był uprawniony do wykonywania działalności regulowanej. Wpis do rejestru ma jedynie charakter deklaratoryjny i służy potwierdzeniu posiadania przez przedsiębiorcę uprawnienia do wykonywania działalności, które nabywa on ex lege po spełnieniu warunków – por. komentarz do art. 9b u.c.p.g. Tak daleko idąca sankcja jest skutkiem daleko idącej liberalizacji reglamentacji działalności gospodarczej, która zakłada brak kontroli spełniania warunków w momencie wpisu do rejestru. Przedsiębiorca, który złożył nieprawdziwe oświadczenie, nie podlega odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań – por. komentarz do art. 9c u.c.p.g. Obowiązek przechowywania przez przedsiębiorcę dokumentacji potwierdzającej spełnianie warunków (art. 69 ustawy o swobodzie działalności) ułatwi organowi kontrolę prawdziwości przedmiotowego oświadczenia.
- Drugą (niezależną) przesłanką wydania zakazu na podstawie art. 71 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej jest brak usunięcia naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności. W tym przypadku przedsiębiorca w momencie składania oświadczenia, o którym mowa w art. 9c ust. 4 u.c.p.g., spełniał warunki wykonywania działalności i naruszył je w trakcie wykonywania działalności. Organ stwierdził naruszenie i wezwał przedsiębiorcę do usunięcia naruszenia/naruszeń, a on tego nie uczynił we wskazanym terminie.
- Trzecią przesłanką wydania zakazu na podstawie art. 71 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej jest rażące naruszenie warunków wykonywania działalności regulowanej. Ustawa o swobodzie

działalności gospodarczej nie precyzuje, co należy rozumieć pod pojęciem „rażące naruszenie”. Także u.c.p.g., w odróżnieniu od innych ustaw dotyczących reglamentacji działalności gospodarczej w formie wpisu do rejestru działalności regulowanej, jak np. prawo łowieckie bądź prawo o ruchu drogowym, nie zawiera przepisu określającego, co stanowi rażące naruszenie warunków wykonywania działalności. Ocena wystąpienia tej przesłanki należy do organu prowadzącego rejestr działalności regulowanej. Należy zgodzić się z W. Radeckim, iż pewne światło na rozumienie tego pojęcia rzucają przyczyny wykreślenia z rejestru na podstawie art. 9j ust. 2 u.c.p.g.³⁴.

- Art. 9j ust. 2 u.c.p.g. określa drugą grupę przesłanek wykreślenia wpisu do rejestru przez prowadzący go organ. Komentowany przepis mówi jedynie o wykreśleniu z rejestru i nie stanowi podstawy do wydania decyzji o zakazie prowadzenia działalności. Takie sformułowanie art. 9j ust. 2 u.c.p.g. powoduje wiele problemów. Wykreślenie z rejestru jest czynnością materialno-techniczną, nie następuje w formie decyzji. Przedsiębiorca nie ma w takim przypadku możliwości odwołania się od wykreślenia.
- Następujące przyczyny stanowią podstawę do wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru:
 - Art. 9j ust. 2 pkt 1 u.c.p.g. – wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem – mowa jest tu o środku karnym przewidzianym w art. 41 par. 2 kodeksu karnego. Sąd może orzec zakaz prowadzenia określonej działalności gospodarczej w razie skazania za przestępstwo popełnione w związku z prowadzeniem takiej działalności, jeżeli dalsze jej prowadzenie zagraża istotnym dobrom chronionym prawem. Orzeczenie sądu powinno zakazywać prowadzenia działalności w zakresie odbierania odpadów od właścicieli nieruchomości.
 - Art. 9j ust. 2 pkt 2 u.c.p.g. – stwierdzono trwałe zaprzestanie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej na terenie gminy objętej wpisem.
 - Art. 9j ust. 2 pkt 3 u.c.p.g. – stwierdzono, że przedsiębiorca nie spełnia wymagań określonych dla podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości. Przepis ten wydaje się częściowo pokrywać z dwiema przesłankami wydania zakazu wykonywania działalności, którego konsekwencją jest wykreślenie z rejestru, zawartymi w art. 71 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. W przypadku wykreślenia przedsiębiorcy na podstawie art. 9j ust. 2 pkt. 3 u.c.p.g., tj. bez wydania zakazu wykonywania działalności regulowanej, nie miałoby do niego zastosowanie 3-letnie ograniczenie możliwości wpisu do rejestru na podstawie art. 72 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.
 - Art. 9j ust. 2 pkt 4 u.c.p.g. – stwierdzono, że przedsiębiorca po raz drugi przekazuje zmieszane odpady komunalne, odpady zielone lub pozostałości z sortowania odpadów komunalnych przeznaczonych do składowania do instalacji innych niż regionalne instalacje do przetwarzania odpadów komunalnych.
 - Art. 9j ust. 2 pkt 1 u.c.p.g. – przedsiębiorca, który nie działa na podstawie umowy, o której mowa w art. 6f ust. 1 u.c.p.g. i nie świadczy usługi odbierania odpadów komunalnych w trybie zamówienia z wolnej ręki, o którym mowa w art. 6f ust. 2 u.c.p.g., w kolejnym roku kalendarzowym nie osiągnął poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami oraz ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3b ust. 2 i art. 3c ust. 2 u.c.p.g. Podstawą wykreślenia będzie niespełnienie w kolejnym roku – tj. w naszym rozumieniu w ciągu dwóch następujących po sobie lat kalendarzowych – obowiązków dotyczących osiągnięcia celów ilościowych. W zakresie wątpliwości co do kręgu przedsiębiorców objętych tym obowiązkiem – por. komentarz do art. 9g u.c.p.g.
 - Wykreślenie z rejestru na podstawie art. 9j ust. 2 u.c.p.g. nie stanowi przesłanki do od-

mowy wpisu na podstawie art. 68 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 9k. [Sankcje w stosunku do gminnej jednostki organizacyjnej]

W przypadku gdy stwierdzono, że gminna jednostka organizacyjna odbierająca odpady komunalne od właścicieli nieruchomości:

- 1) nie spełnia wymagań określonych dla podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości,
- 2) po raz drugi przekazuje zmieszane odpady komunalne, odpady zielone lub pozostałości z sortowania odpadów komunalnych przeznaczonych do składowania do instalacji innych niż regionalne instalacje do przetwarzania odpadów komunalnych,
- 3) nie osiągnęła w kolejnym roku kalendarzowym poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami oraz ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3b ust. 2 i art. 3c ust. 2 – wojewódzki inspektor ochrony środowiska zakazuje, w drodze decyzji, wykonywania przez tę jednostkę działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości na okres 3 lat.

komentarz

- Gminne jednostki organizacyjne odbierające odpady komunalne obowiązane są, podobnie jak przedsiębiorcy, do spełnienia wymagań z art. 6d ust. 1 u.c.p.g. Gminne jednostki organizacyjne nie podlegają jednak obowiązkowi wpisu do rejestru działalności regulowanej przedsiębiorców odbierających odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, co uniemożliwia zastosowanie wobec nich sankcji wykreślenia z rejestru w przypadku naruszenia warunków wykonywania działalności lub naruszenia zasad wykonywania działalności.
- Gminne jednostki organizacyjne mogą prowadzić działalność w zakresie odbioru odpadów komunalnych na podstawie indywidualnych umów z właścicielami nieruchomości niezamieszkanymi, które nie zostały objęte systemem gminnym na podstawie art. 6c ust. 2 u.c.p.g. Gminne jednostki organizacyjne nie mogą odbierać odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości objętych systemem gminnym, gdyż nie mogą wziąć udziału w przetargu organizowanym na podstawie art. 6d ust. 1 u.c.p.g. Szerzej na ten temat por. komentarz do art. 6d u.c.p.g.
- Organem uprawnionym do wydania zakazu jest wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

Art. 9l. [Obowiązek zawarcia umowy przez prowadzącego RIPOK]

ust. 1. Prowadzący regionalną instalację do przetwarzania odpadów komunalnych jest obowiązany zawrzeć umowę na zagospodarowanie zmieszanych odpadów komunalnych, odpadów zielonych lub pozostałości z sortowania odpadów komunalnych przeznaczonych do składowania ze wszystkimi podmiotami odbierającymi odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, którzy wykonują swoją działalność w ramach regionu gospodarki odpadami komunalnymi.

ust. 2. W przypadku wystąpienia awarii regionalnej instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych, uniemożliwiającej odbieranie zmieszanych odpadów komunalnych, odpadów zielonych lub pozostałości z sortowania odpadów komunalnych przeznaczonych do składowania od podmiotów odbierających odpady komunalne od właścicieli nieruchomości odpady te przekazuje się do instalacji przewidzianych do zastępczej obsługi tego regionu, wskazanych w uchwale w sprawie wykonania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami. Prowadzący instalację do przetwarzania odpadów komunalnych, która została wskazana jako instalacja zastępcza, jest obowiązany przyjmą przekazywane do tej instalacji odpady.

komentarz

- Komentowany przepis nakłada na prowadzącego RIPOK obowiązek zawarcia umów na zagospodarowanie trzech frakcji odpa-

dów komunalnych – odpadów zmieszanych, odpadów zielonych oraz pozostałości z sortowania odpadów komunalnych przeznaczonych do składowania – ze wszystkimi podmiotami, które odbierają odpady komunalne od właścicieli nieruchomości na terenie danego regionu. Przedmiotem umowy ma być zagospodarowanie odpadów. Przepis nie określa innych elementów umownych, jak również nie rozstrzyga rzeczy kluczowych, to jest możliwości przedstawienia przez prowadzącego RIPOK umowy obejmującej zagospodarowanie zmieszanych odpadów komunalnych, lecz jednocześnie zawierającej postanowienia de facto wykluczające możliwość jej zawarcia przez odbierającego odpady (np. wysokość i przesłanki wystąpienia kar umownych).

- Zawarcie umowy jest obowiązkiem prowadzącego instalację, ale nie podmiotu odbierającego odpady. Celem przepisu jest zagwarantowanie dostępu do usługi zagospodarowania wszystkim podmiotom odbierającym odpady. W naszej ocenie w szczególności chodzi o przypadki podmiotów odbierających odpady od właścicieli nieruchomości niezamieszkanymi, na których powstają odpady komunalne. W przypadku strumienia odpadów komunalnych kontrolowanego przez gminy zagospodarowanie odpadów będzie zlecane przez gminę odrębnie, w szczególności na podstawie art. 3a bądź w przetargu na odbieranie i zagospodarowanie odpadów.
- Zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Środowiska celem wprowadzenia komentowanego przepisu było także niedopuszczenie do sytuacji, w której żadna z instalacji na terenie regionu mimo posiadania wolnych mocy przerobowych nie podpisze umowy z podmiotem odbierającym odpady komunalne (np. w celu eliminacji danego podmiotu z rynku czy w celu utrudnienia jego działalności)³⁵.
- Obowiązek zawarcia umowy nie jest, w naszej ocenie, jednoznaczny z obowiązkiem przyjęcia odpadów przez instalację. Gdyby wszystkie podmioty odbierające odpady wyraziły wolę zawarcia umowy z prowadzącym instalację, to w naszej ocenie, biorąc pod uwagę deficyt mocy przerobowych instalacji regionalnych, byłyby to w dużej mierze umowy o świadczenie niemożliwe. Dlatego wydaje się, iż rozwiązaniem mogłoby być zawarcie w umowie postanowień, które przewidywałyby mechanizmy na wypadek niewystarczających mocy przerobowych RIPOK do przyjęcia odpadów od wszystkich podmiotów odbierających odpady komunalne w danym regionie. Ministerstwo Środowiska stoi na stanowisku, iż: „właściciel instalacji nie może przyjmować większej ilości odpadów niż pozwalają mu na to moce przerobowe instalacji. Takie przypadki niezawarcia umowy nie będą podlegały karaniu³⁶”.
- Nie można zgodzić się z poglądem, iż obowiązek zawarcia umów na podstawie art. 9l u.c.p.g. z podmiotami odbierającymi odpady świadczy o niedopuszczalności kierowania przez gminę strumienia odpadów komunalnych do konkretnych instalacji regionalnych. Zgodnie z tym argumentem skoro zlecanie zagospodarowania odpadów odbywałoby się przez gminę, wtedy przepis art. 9l u.c.p.g. byłby zbędny. Stanowisko to jest nieprawidłowe, należy bowiem pamiętać, że podmioty odbierające odpady mogą prowadzić działalność zarówno na podstawie umowy z gminą (która zleciła bądź nie zagospodarowanie odpadów) oraz na podstawie umów z właścicielami nieruchomości niezamieszkanymi, na których powstają odpady komunalne.
- Zgodnie z art. 9l ust. 2 u.c.p.g. w przypadku wystąpienia awarii regionalnej instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych, uniemożliwiającej odbieranie zmieszanych odpadów komunalnych, odpadów zielonych lub pozostałości z sortowania odpadów komunalnych przeznaczonych do składowania od podmiotów odbierających odpady komunalne od właścicieli nieruchomości odpady te przekazuje się do instalacji przewidzianych do zastępczej obsługi tego regionu. Instalacje zastępcze wskazywane są w uchwalech w sprawie wykonania wojewódzkich planów gospodarki odpadami. Szerzej na temat insta-

KOMENTARZE

lacji zastępczych porównaj komentarz do art. 9e u.c.p.g.

- Prowadzący instalację do przetwarzania odpadów komunalnych, która została wskazana jako instalacja zastępcza, jest obowiązany przyjąć przekazywane do tej instalacji odpady w przypadku awarii RIPOK. Komentowany przepis odnosi się tym samym tylko do jednej z okoliczności, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 2 nowej ustawy o odpadach pomijając brak RIPOK w danym regionie lub wystąpienie innych okoliczności, które powodują, iż instalacja regionalna nie może przyjąć odpadów. W konsekwencji rodzą się wątpliwości, czy w dwóch ostatnich przypadkach prowadzący instalację zastępczą ma obowiązek przyjęcia odpadów. Wydaje się, iż gdyby obowiązek przyjmowania odpadów przez instalację zastępcze wynikał z art. 38 ust. 2 pkt 2 nowej ustawy o odpadach, to przepis art. 9l ust. 2 byłby zbędny. Jednakże twierdzenie, iż instalacje zastępcze zobowiązane są do przyjmowania odpadów jedynie w przypadku awarii RIPOK, a w pozostałych przypadkach nie mają tego obowiązku, jest sprzeczne

z celem ustawy nowelizującej, jakim jest zapewnienie sprawnie funkcjonującego systemu gospodarowania odpadami. Wydaje się, iż przyczyną wątpliwości interpretacyjnych jest fakt, iż z założenia instalacjami zastępczymi miały być instalacje regionalne działające w ramach tego samego lub sąsiedniego regionu, natomiast obecnie wobec deficytu RIPOK większość instalacji zastępczych to instalacje, które nie spełniają warunków dla uzyskania statusu instalacji zastępczych i mają status instalacji zastępczej do czasu wybudowania RIPOK.

- Stanowisko Ministerstwa Środowiska w tej kwestii wydaje się być jednoznaczne: „W przypadku braku RIPOK w regionie gospodarki odpadami komunalnymi lub niemożności przyjmowania przez istniejące RIPOK następujących typów odpadów: zmieszane odpady komunalne, odpady zielone, pozostałości z sortowania odpadów komunalnych przeznaczone do składowania, podmiot odbierający odpady komunalne jest obowiązany przekazać je do instalacji zastępczej wskazanej w uchwale

w sprawie wykonania WPGO, a podmiot prowadzący instalację, która została wskazana jako instalacja zastępcza, jest obowiązany przyjąć przekazywane do niej odpady (art. 9l ust. 2 ustawy z 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz art. 15 ust. 2 pkt 2 w związku z ust. 3 ustawy o odpadach)³⁷”.

- Komentowany przepis nie zawiera także regulacji dotyczących warunków (w tym finansowych) przyjęcia odpadów oraz sytuacji, w której instalacja zastępcza, mając ograniczone moce przerobowe, nie jest w stanie zagospodarować dodatkowego wolumenu odpadów. Ponadto ustawodawca nie wskazuje, na jakich zasadach odpady powinny zostać przez instalację zastępczą przyjęte, w szczególności po jakiej cenie.

Art. 9m. [Kalkulacja kosztów przetwarzania odpadów]

Prowadzący regionalną instalację do przetwarzania odpadów komunalnych jest

obowiązany, na wniosek gminy lub podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, przedstawić kalkulację kosztów zagospodarowania zmieszanych odpadów komunalnych, odpadów zielonych oraz pozostałości z sortowania odpadów komunalnych przeznaczonych do składowania, w terminie 7 dni od dnia jego złożenia.

komentarz

- Komentowany przepis uprawnia gminę oraz podmiot odbierający odpady od właścicieli nieruchomości do wystąpienia do prowadzącego RIPOK o przedstawienie kalkulacji kosztów zagospodarowania trzech frakcji odpadów komunalnych. Prowadzący RIPOK powinien przedstawić kalkulację w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.
- Ustawa o czystości i porządku w gminach nie przewiduje żadnych sankcji dla prowadzącego regionalną instalację do przetwarzania odpadów komunalnych w przypadku nieprzedstawienia przedmiotowej kalkulacji w terminie.

AKTY PRAWNE I WYKAZ SKRÓTÓW

Dyrektywa 1999/31/WE – Dyrektywa Rady 1999/31/WE z 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. UE z 1999 roku, L 182, s. 1, z późn. zm.)
Dyrektywa 2008/98/WE – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz. Urz. UE z 2008r. L 312, s. 3)
Kodeks karny – ustawa z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz.U. z 1997 r. nr 88, poz. 553 z późn. zm.)
Nowa ustawa o odpadach – ustawa z 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2013 r., poz. 21)
Prawo ochrony środowiska – ustawa z 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz.U. z 2008 r. nr 25, poz. 150 z późn. zm.)
Prawo wodne – ustawa z 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (t.j. Dz.U. z 2012 r., poz. 145)
Prawo zamówień publicznych (p.z.p.) – ustawa z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2010 r. nr 113, poz. 759 z późn. zm.)

Przypisy

- [1] Por. M. Górski, Nowe systemy i okresy przejściowe, Przegląd Komunalny 1/2012, a także: K. Gruszecki, Co z zezwoleniami na odbieranie odpadów komunalnych?, Przegląd Komunalny 2/2012.
- [2] Por. wyrok NSA z 22 marca 2012 r., I OSK 2263/11; podobnie: wyrok WSA w Warszawie z 10 listopada 2011 r., I SA/Wa 2299/10; wyrok WSA w Łodzi z 28 lipca 2011 r., III SA/Łd 176/11; wyrok WSA w Łodzi z 12 maja 2011 r., III SA/Łd 107/11; wyrok WSA w Olsztynie z 18 lutego 2011 r., II SA/Ol 1032/10; wyrok WSA w Lublinie z 23 września 2010 r., III SA/Lu 132/10.
- [3] Por. wyrok WSA w Warszawie z 1 grudnia 2010 r., II SA/Wa 1437/10; podobnie: wyrok NSA z 28 lutego 2012 r., I OSK 2048/11.
- [4] R. Stankiewicz [w:] M. Wierzbowski [red.], A. Wiktorowska [red.], Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Legalis 2010, komentarz do art. 162 Kodeksu postępowania administracyjnego.
- [5] Podobnie: M. Górski, op. cit.; odmienny pogląd wydaje się formułować: K. Gruszecki, op. cit; autor neguje możliwość formułowania roszczeń przez przedsiębiorców posiadających zezwolenia.
- [6] Por. interpretacja Ministerstwa Środowiska pt. Czy zmieszane odpady komunalne, odpady zielone oraz pozostałości z sortowania przeznaczone do składowania mogą być przewożone pomiędzy regionami gospodarki odpadami komunalnymi po wejściu w życie uchwały w sprawie wykonania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami?, interpretacja opublikowana na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska pod adresem: http://www.mos.gov.pl/g2/big/2012_10/1f2f4cb2d6524c964901b566b1914b34.pdf
- [7] Por. W. Radecki, op. cit.
- [8] Ibidem.
- [9] Por. rozstrzygnięcie nadzorcze wojewody podlaskiego z 23 października 2012 r., nr NK-II.4131.20.8.2012.DM (Dz.Urz. Woj. Podl. z 2012 r., poz. 3059).
- [10] Zgodnie z art. 11 ust. 9 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2010 r. nr 220, poz. 1447 z późn. zm.) „jeżeli organ nie rozpatrzy wniosku w terminie, uznaje się, że wydał rozstrzygnięcie zgodnie z wnioskiem przedsiębiorcy, chyba że przepisów ustaw odrębnych ze względu na nadrzędny interes publiczny stanowią inaczej”. Przepis ten dopuszcza uzyskanie przez przedsiębiorców rozstrzygnięć w sposób dorozumiany, tj. zgodnie z treścią złożonego przez nich wniosku, w sytuacji gdy organ właściwy do wydania rozstrzygnięcia nie rozpatrzył wniosku w terminie.
- [11] Podobnie: W. Radecki, op. cit., autor nie wyklucza jednak stanowiska, że sprawa udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie jest tak istotna ze względu na zasadę konstytucyjną (jedynie prawo do informacji o środowisku i jego ochronie zostało ujęte w formie prawa podmiotowego w art. 74 ust. 3 Konstytucji RP) oraz związanie Polski postanowieniami sporządzonej w Aarhus 25 czerwca 1998 r. Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (tekst polski – Dz.U. z 2003 r. nr 78, poz. 706), że przepisy

Rozporządzenie w sprawie katalogu odpadów – rozporządzenie ministra środowiska z 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz.U. z 2001 r. nr 112, – poz. 1206)
Rozporządzenie w sprawie wymagań - rozporządzenie Ministra Środowiska z 11 stycznia 2013 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości (Dz.U. z 25 stycznia 2013 r. poz. 122)
u.c.p.g. – ustawa z 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz.U. z 2012 r. poz. 391)
Ustawa nowelizująca – ustawa z 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2011 r. nr 152, poz. 897)
Ustawa o odpadach – ustawa z 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz.U. z 2010 r. nr 185, poz. 1243 z późn. zm.)
Ustawa o samorządzie gminnym – ustawa z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

należy interpretować rozszerzająco i przyjąć obowiązek udostępnienia informacji o wnioskach o wydanie zezwolenia i o zezwoleniach na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych – na zasadzie podobieństwa do odbierania odpadów komunalnych.

[12] Uchwała rady gminy powinna określać zabiegi porządkowe i sanitarne po zakończeniu działalności, zaś wnioszek powinien zawierać zabiegi z zakresu ochrony środowiska i sanitarne po zakończeniu działalności. Pomimo tej drobnej różnicy uważamy, że powinno chodzić w tym przypadku o ten sam zestaw działań związanych z zakończeniem działalności.

[13] M. Szewczyk [w:] A. Zoll [red.], Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k., publikacja dostępna w systemie informatycznym LEX Omega.

[14] A. Matan [w:] G. Łaszczyca, C. Martysz, A. Matan, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Tom I. Komentarz do art. 1-103, komentarz do art. 32 k.p.a., LEX 2010.

[15] Por. wyrok Sądu Antymonopolowego z 12 grudnia 2001 r., XVII Ama 1/01, zgodnie z którym: „co prawda w treści art. 8 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach przedsiębiorca ubiegający się o zezwolenie na usuwanie odpadów komunalnych powinien udokumentować gotowość ich przyjmowania przez zakład prowadzący działalność w zakresie ich odbioru, jednakże, jeśli tym zakładem jest jednostka organizacyjna gminy będąca jednocześnie konkurentem tego przedsiębiorcy na rynku wywozu odpadów, gmina ma obowiązek równego traktowania przedsiębiorcy w stosunku do własnej równostki, gdyż w przeciwnym razie narusza ustawę antymonopolową, narażając się na uzasadniony w takiej sytuacji zarzut stosowania praktyk monopolistycznych ograniczających konkurencję na rynku wywozu nieczystości stałych w wyniku nadużycia posiadanego monopolu prawnego na związanym funkcjonalnie z tym rynkiem rynku organizowania takich usług. W konsekwencji przyjąć należało, że na Gminie spoczywa obowiązek ułożenia swoich stosunków cywilnych z właścicielami wysypisk w taki sposób, aby mogli z takich miejsc korzystać także jej konkurenci transportujący odpady”; powyższy wyrok został wydany na podstawie przepisów sprzed wejścia w życie ustawy nowelizującej i dotyczy odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, niemniej jednak w stosunku do opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych zasada pozostała taka sama. Dlatego uważamy, że powyższy wyrok nie stracił na aktualności.

[16] Por. wyrok NSA z 22 czerwca 2009 r., II OSK 1017/08; wyrok został wydany na gruncie ustawy z 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. z 2005 r. nr 180, poz. 1495 z późn. zm.), niemniej jednak wywód dotyczący pojęcia „niezwłocznie” ma charakter ogólny i, naszym zdaniem, pozostaje aktualny także na gruncie u.c.p.g.

Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej – ustawa z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz.U. z 2010 r. nr 220, poz. 1447 z późn. zm.)
Ustawa o transporcie drogowym – ustawa z 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (t.j. Dz.U. z 2012 r., poz. 1265)

Pojęcia

RIPOK – regionalna instalacja do przetwarzania odpadów komunalnych
Region – region gospodarki odpadami komunalnymi
WPGO – wojewódzki plan gospodarki odpadami
CEIDG – Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej

- [17] Por. wystąpienie pokontrolne NIK, Delegatura w Poznaniu z 4 lipca 2011 r., znak: LPO-4110-01-05/2011 R/11/004 oraz wystąpienie pokontrolne wojewody mazowieckiego z 19 maja 2010 r., znak: WKA.I.0932-2-3/10; przedstawione w tych dokumentach wnioski organów wskazują, iż wskazanie stacji zlewnej oznacza jej imienne określenie w treści zezwolenia.
- [18] Podobnie: W. Radecki, op. cit. i przywołane tam orzecznictwo.
- [19] Ibidem.
- [20] Podobnie: W. Radecki, op. cit.
- [21] Por. W. Radecki, op. cit., autor podkreśla, iż stylizacja przepisów wskazuje, że decyzja wydana na podstawie art. 9 ust. 4 jest decyzją odrębną względem decyzji o cofnięciu zezwolenia.
- [22] C. Kosikowski komentarz do ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Wydanie 5, Wydawnictwo LexisNexis, Warszawa 2009
- [23] Por. M. Górski, Wpis do rejestru działalności regulowanej, Przegląd Komunalny 2/2012
- [24] Por. Z. Pławewski, Komentarz do art. 64 ustawy o samorządzie gminnym, Lex, 2012
- [25] Por. wyrok WSA w Gliwicach z 7 listopada 2012 r., sygn. akt III SAB/GI 19/12 w sprawie wpisu przedsiębiorcy do rejestru działalności regulowanej w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości; M. Szydło, Reglamentacja podejmowania działalności gospodarczej w nowej ustawie o swobodzie działalności gospodarczej, Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego 12/2004.
- [26] Ibidem.
- [27] Por.: http://www.mos.gov.pl/arttykul/4966_rejestr_dzialalnosci_regulowanej/18778_kody_odpadow_komunalnych_podlegajace_wpisowi_do_rejestru_dzialalnosci_regulowanej.html
- [28] A. Górski Zasady dokonywania wpisu. Przegląd Komunalny 2/2012
- [29] Ibidem.
- [30] <http://www.sejm.gov.pl/sejm7.nsf/InterpelacjaTresc.xsp?key=-=2B7919D0>
- [31] Metody przetwarzania rozdzielono spójnikiem „lub” w miejsce przecinka.
- [32] Tak m.in. K. Gruszecki, Czy można wskazać RIPOK? Przegląd Komunalny 10/2012
- [33] Odpowiedź ministra środowiska na interpelację nr 3266 w sprawie zmian legislacyjnych przepisów dotyczących systemu gospodarki odpadami i utrzymania czystości i porządku w gminach: <http://www.sejm.gov.pl/sejm7.nsf/InterpelacjaTresc.xsp?key=-=5AA58459>
- [34] W. Radecki, Komentarz do ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, LEX 2012
- [35] <http://www.sejm.gov.pl/sejm7.nsf/InterpelacjaTresc.xsp?key=-=13090E94>
- [36] ibidem
- [37] http://www.mos.gov.pl/arttykul/4469_instalacje_do_zagospodarowania_odpadow/17401_kryteria_wyboru_instalacji_do_zastepczej_obsługi_regionow_gospodarki_odpadami_komunalnymi.html; http://www.mos.gov.pl/arttykul/4469_instalacje_do_zagospodarowania_odpadow/16814_pojecie_instalacji_zastepczej.html

Zamów Dziennik Gazetę Prawną, bądź na bieżąco ze wszystkim, co ważne dla Twojej firmy



• **jak zyskać na zmianach w VAT**
i dostosować firmę do nowych przepisów
o imporcie i eksporcie towarów

• **jak skorzystać z ulg w PIT**
i rozliczyć ulgę na dzieci lub internetową

• **jak działać w zgodzie z nowymi
przepisami prawa pracy**
o wydłużeniu wieku emerytalnego
i czasie pracy

• **jak dostosować się
do zmian w prawie**
i skorzystać na nowych przepisach
o zamówieniach publicznych

W prenumeracie otrzymasz:

• **specjalistyczne tygodniki**
dostępne wyłącznie w prenumeracie



• **co piątek:**

- magazynowe wydanie Dziennika Gazety Prawnej
- Gazeta Prawna
- Kultura i Program TV
- Prawo na co dzień

• I dodatkowo: **30% zniżki** na zakup **e-wydania DGP**



22 761 31 27
801 626 666

www.gazetaprawna.pl/oferta2013

**DZIENNIK
GAZETA PRAWNA**